

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Ante D

Ovis a greco οἶς interposita u propter biatum signi-
ficat pecudem.
Ovinus a um qd ex oue est: vt pellis ouina a quo **Ouil-**
lus ouilla ouillum.
Ouillus a um. **Pli. lib. xix.** Quin z ouillo simo uti qm
aliud herbesceret: diminutiū est ab **Ouinus**.
Ouile: locus in quo oues morari solent.
Ouariā e. ouiu multitudo. **Var. in. plo. li. ij. de re rust.**
Quod eo facilius faciā qz ipse pecuarias humi grā-
des in apulia ouaria: z reatino equartas.
Ouarius a um possessiū ab oue deriuatū. **Col. li. viii**
Et qm de ouarico satis dictū est: ad caprinum pecus
nunc reuertar.
Quicula diminutiū significat parū ouem.
Quum ab ouy interposita u euphonia causa.
Quo asileto: z leticiā vociferando seu canēdo demon-
stro. **Liuis lib. i.** Romani ouantes ac gratulantes
Rosarium accipiunt eo maiori cum gaudio quo pro
pe metum res fuerat.

Quatio vt est ab ouo as: significat parū triumphum
quē faciēbāt ouātes qui non in curru sed pedes ouali
cozona redeūtes ex pugna cū bellū nō erat idictū vel
sine sanguine pfectū: ab obe gauditiū interiectione:
vt sit ouatio quasi obatio. **Iuue. Satur** est cum dicit
Boia: obe bacche. **Vel** a voce militum quē fiebat
geminata oo littera: p interpositionem u euphonia
causa: **Et** aut ab ouū sit significat tepus quo galline
oua faciunt: vt vernatio mellatio pullatio. **Pli. Cer**
teluna capiendū censent tanqz congruere ouationez
etiā serpentū humani sit arbitriū.

Quatus a um: qd est in similitudine oui factum. **Pli.**
Alia turbinatio pyri. **Alia** ouata species ceu malo-
rum aliquibus. **hanc** ouatū aurū: ouo auratū quonia
oui albo antea illinito era ac marmora auri z argen-
ti laminis decorantur. **Hec** obstat qz ouum habeat
primā longā. **Pleraqz** est deriuatiua primitiuorum
naturā non seruāt. **Persi.** **Hanc** illud subijt auro sa-
cras qz ouato. **Perducis** facies. **Hoc** **Pli. lib. xxxv.**
de marmoribus loquēs innuere videtur cum inquit.
Et ouatus effec numidicus vt purpura distinguere
finna dicit. **Nonnulli** ouatū auz dici aiūt: ouatiōe victo-
riāz questum: vel ingens et copiosum quantū oua-
tionibus comparatur.

Qualis z hoc ouale: quod ad ouationem pertinet: vt
Qualis corona quē ex myrto fiebat.

Ante X

Ovis: annis ortus in lacu oria: vt inquit **Ptol.** siue
Oro vt **Solinus**.
Orys masculini generis z **Ory** neutri ideclinabile acu-
tum citum z veloz significat. **Oros** neutri generis si-
ue **Oreos** acetum. **Orys** idis p vase aceti.
Orya greca: acutus accetus lactine dicitur.
Orybapum: latine acetabulum: ab aceto habet penul-
timam correptam.
Orygarum penul. cor. acuti garū hoc est garū ex aceto
confectū: qd in principio mēse apponi solebat. **oξος**
acetum **ορυγο** liquamen ex pisce.
Orygala: qm acetosus lac. **Bala** latine lac. **Oros** aceti
Orylapatū. **Lapatum** acuta habēs folia. **Orystenon**
acutum iuncum significat.
Orybalmis: genus potionis qd ex sale et aceto recenti
fieri solebat aduerfus serpentes.
Orymelli: acetum nullum dicitur genus potionis qd
ex mellis heminis. i. aceti veteris heminis: scz salis
marini pondo **Zymbz** quadrante: aqz marine sex-
taris. i. pariter decoctis fieri solebat.
Orypoza sunt quę **Col.** tradit appellari **orygara.** **Quo**

niam inquit euz vsus erigit aceto garoz diluuntur.
Pli. quoqz **lib. ix.** feniculum condimentis pprie om-
bus inseritur. **orypozis** etiā apassime. **Sūt** z sua me-
dicis **orypoza** quasi a celeritate dicta: penetradi. **Est**
enim remedium presentaneū. i. celeriter iuuans. **Idē**
Iuniperus miscetur antidotis **orypozis**.
Orypopoli qui cibos vendunt aceto cofectos. **Pli.**
In eo vltus z **orypopoli:** seruāt addito dulci acce-
mentum aceti temperantes.
Oryfaccaron: potionis genus ex saccaro z aceto. **Sac-**
carum mel dicitur in arundinibus collectum gummi
modo candidū ac fragile.

Ante 3

Ozena: morbus cum vlcera circa nares sunt pluresue
crustę: z odorem segum habent: cui malo vix potest
succurri nomēqz trahit ab **ozena** sicut z **polypp**. **Pli.**
lib. ij. **Polyppoz** gña z **ozena** dicta a grauitate odore
Ozimū penul. cor. ab o (ω) redoleo: genus edulū redo-
lentis ex intestinis confecti. **Persius.** Cum bene di-
stincto cantauerit **ozima** verne.

Littera muta est:

nec aspirationez admittit nisi in di-
ctionibz grecis q postponit: vt **phae-**
thon. **Conuertit** qñqz in traduce-
dis dictionibz grecis p in b. vt cū apd
grecos **πυροσ** apd nos **burgus** scri-
bit. ab **απυροσ** cū **ισα** p q nos
pl ponere **pluenim** **Abysyr** cū b.
traducit. **Interdū** p **exile** p **pb** aspirato traduct solet
vt qd a grecis **πομπικιοσ** cū **pb** aspirata scribitur a
nostris **puuiceus** transferē. Sic **πορφυροσ** **purpu-**
reū dicimus. **Quin** z cōtra vbi illi p **exile** ponunt: la-
tini sepiissime aspiratū traducūt: vt qd illi **υσιπυλα**
nos **hydsipyle** scribere solemus.

Ante A

Pabulum pprie pecudū z aliorum beutorū cibis her-
baceus feneceus paleaceus vel stramēticius est.
Pabularis z hoc **pabulare** qd ab **pabulus** pertinet seu
quod pro **pabulo** datur. **Colu.** **Vita** **pabularis** z vi-
cia **seminalis**.
Pabulo: aris **pabulum** ex agris capio. **Vale. mari.** **Id**
postq cognouit depositis insignibus imperij fami-
liarē vultū induit ac **pabulantū** hostiū globo sese ob-
tecit. **Interdū** **pabulare** est pascerē. **Col. li. viii.** **Sub-**
inde quē iccedit. i. **capella** p **pesci** debet ne **peurat** sed
placide ac **lente** **pabulet:** vt z **largi** sit **vberis**.
Pabulato: qui **pabulatū** vadit. **Cel. lib. v.** **Repente** ex
omnibus partibz ad **pabulatores** aduolauerūt.
Pachinus penul. indifferente: **pmonitū** scilicet **pelo-**
ponnesuz spectās ad aeris crassitudie. **Ma** **παχυσ**
pingue z **crassus** dicit. **Air. li. iij.** **Prestat** **trina** **crū** me-
tas **lustrare** **pachini.** **Vulscia.** in **peribgeffi.** **Qui** pro
cul effusus **pachini** distendit **oris**.
Pachifos: fluit? **Sicilie** ciuiliū sanguis notat? **infamia**
Pachiri montes in **minor** **Asia**.
Pactolus penul. pro. **fluminis** **lydie** **aureis** **arenis** **smyr-**
neos **irrigas** **agros.** **Iuue.** **Quod** **tagus** z **rutila** **pa-**
ctolus **voluit** **arena**.
Pacuius **Bridustinus** poeta **tragicus** **illustris** **enim**
poete ex **filia** **nepos** **Rome** **picturam** **exercuit:** **acfa-**
bulas **vendit** **auit:** **deinde** **Larentū** **trāgressus** **ppe**
nonagenarius **diem** **obijt:** **hic** **vt** **Quintil.** **ait** **grau-**
tate **sententiariū:** **pondere** **verborum:** **auctoitate** **per-**
sonarum **clarissimus** **fuit:** **citra** **tū** **nitorem**.
Par a **pactione** dicitur. **Qd** **nomen** **etiāz** **pluraliter** **de**
clinatus **legitur.** **Dorati.** **Hoc** **paces** **habuere** **bone**

ventis secūdi. Aug. lib. iij. de ciu. dei. Semp in po-
tente haberet paces bellicas victorias q̄ semp fe-
re. p̄ humanoꝝ aīoꝝ motus accidit. Car. Ad aduertē
dū p̄mū quibus de causis r̄ quēdamodū constitue-
runt paces. scdm̄ qua fide r̄ iusticia eas coluerunt. Et
est par̄ tranquilla libertas. Vir. Pars mihi pacis erit
depr̄a tetigisse tyrāni. Per translationē quōq̄ sumit
p̄ venia. Idē. Sed voris sc̄ibulq̄ iubent exposcere
pacē. Quōq̄ p̄ p̄piciationē. vt apud eūdē. Pacemq̄ p̄
aras exgr̄at. Par etiā aduertū grecū est r̄ significat
timō. Ter. i. Deau. Dū argētū capio par̄ nihil apli
Pace tua dixerim: bonestus rep̄hendendi mos prius
captata venia. i. tua venia: r̄ te non irascēte.
Paco as: a pate sit: r̄ significat mitigo/lenio/placo/pro-
picio/cōcordo: r̄ pactū facio. Aug. sup̄ Joānē. Erūt
mane: r̄ quos inuenit cōdixit: r̄ pacavit cū eis merce-
dem denariū. Dicit r̄ paco: deponens. Idem in co-
dē vtrūq̄ cōpletus est. Sodalis nō tibi feci iniuriā
q̄ pacavi reddidi tibi: fraudem tibi non feci: quia q̄
pacatus sum reddidi.
Pacate aduertū: significat tranquille sedate.
Pacifico as: a pacifico esse videt. Cice. Lepido. Itaq̄
sapientius meo quidē iudicio facies si te in istā pacifi-
cationē nō interpones. i. pacem faciendam. Quidāz
hec tria separant: vt pacificatus sum: pacem feci signi-
ficat. Pacatus sum: in pace suz: ab armis destitit: pla-
catus sum: ab indignatione animi ad lenitatem rediit
vel animo leni sum.
Pacifcatorius a um: q̄ ad pacationē p̄tinet. Li. Postq̄
nos pacifcatoria legatione implicatos putant.
Pacifco eris: pactus depo. significat pactum facio cō-
uenio. Et etiā conlruit cū abltō sicut alia verba p̄e-
ciā significantia. Plau. in Bac. Pacifci cū illo pau-
la pecunia potes. Dicimus etiā pactus sum hanc rē.
Iul. li. ij. Cū Exce nuptias filiq̄ ei pacifici. Dū
compositū est Depecifcoz.
Pactio vt inquit Alp. est duoz plurū ve in idē plac-
tum r̄ consensus. Sal. Collegā suū Antonū pactio-
nelq̄ puicq̄ p̄pulerat: ne contra reip. dissentiret.
Cice. lib. iij. offi. Regulus nō debuit conditiones pa-
ctionesq̄ bellicas r̄ hostiles perturbare.
Pactum quandoq̄ participiū est a pacifco: vt est illud
in Sen. Et recordabor fēderis sep̄terni q̄ pactū est
inter deū r̄ omnē animā viuētē. Quādoq̄ nomē q̄
a Cicerone sic diffinitur. Pactum est q̄ inter aliq̄s
cōuenit q̄ iam ita iustum putatur: vt iure p̄stare di-
catur. Dero in Sen. Statuā pactū meū vobiscum.
In ablatiuo quōq̄ accipit p̄ modo. Teren. in And.
Eo pacto gnati virā r̄ consiliū meū cognosces. Pa-
citus: Vide in dictione Pago is.
Padus fluius qui vt Pl. lib. iij. scribit e gremio Te-
suli montis celsissimū in cacumen elati finis figuram
Gabiēnoꝝ visendo fonte profluens cōdensq̄ sese cu-
niculo: r̄ in foro vibiētū agro iterū ep̄onē: nulli am-
niū claritate inferior: a grecis dicitur Eridanus ac p̄
na p̄baethontis illustratus. Augē ad canis ortus li-
quans niuib' agris q̄ nauigūz torretioz. Detro do-
rus refert qm̄ circa fontē arbor sit multa picea q̄ pa-
des gallice vocet: padā hoc nomen accepisse.
Padua: vrb̄ a padī vicinitate dicta: q̄ r̄ parauit dicit
quasi padauit: vel ατο του παουδε id est a volā-
do q̄ captato augurio dicit cōditū. Vel a p̄edo: q̄
telo aut̄ petisse d̄: eoq̄ i loco vrb̄ cōdidisse. Primo
Autenorez dicta est. An̄ antenozide: postea parauini
r̄ paduani. Apud parauit natus est Titus Lilius hi-
storicus celeberrim' q̄ res romanas sūma faciētia p̄-
scripsit. Similiter Stella r̄ Valerius Flaccus poe-
te hic orti fuere. D̄sterea Paul' iuricōsul' Alber-
tus Eremitan' nostrē religionis theologus: Lilius
ingenū acumen oꝝ q̄ edidit declarat. Fr̄cile quoq̄

coꝝp̄mēto garabella q̄ in legib' interstādiis: r̄ vlti-
integritate tñ valuit vt in cardine cētū fuerit asce-
in ea vrb̄e originē dicit. Ferrur r̄ volutius poeta pa-
tauinus qui post Ennū rerum gestarū populū roma-
ni annales carminē descripsit.
Padua: fluius quē aiunt padī brachyū rauens vrb̄
perductū Wallancū cū alio note appellatū.
Pean: hymnus erat in apollinē: sicut diryrambus in
bacchū: vt Jul. Dol. inquit: qui nō solū in auerfione
malozum decantabatur: sed r̄ in victoria. Interfecto
est pythone laudibus r̄ carminibus laudatus fuit: q̄
peana dixerunt. Ciri. Actum p̄ gna canctes. Abu-
sue tamē pro omni deoz laude ponit. Cū opus fuit
Pindaris de laudib' deoz omnū peana inscripsit
Dean vero ab ατο q̄ est medeo: q̄. s. morbis re-
medianis sine faceret. Ande r̄ Apollō ipse pean d̄-
ctus est. Juue. Parce p̄coz pean.
Pechnium: genus ludici poematis a ludendo. Ande
Technopechnion apud Alonum.
Pedor: iqualoz/illuues/fozdes r̄ omnis imūdia: seu
putor i aiali. Luca. Lō gūq̄ in carcere pedoz. Ciceo
libro iij. Zul. Barba pedoz horrida atq̄ intonsa in-
falscar pecus illuz scabum. A greco hoc nomē de-
duct videtur quo παρο id est pueri dicunt qui in
illa puerili etatula fordidisse sunt: nec a fordidibus sci-
unt abstinere. Ande pedoz quoq̄ fordidibus r̄ obfo-
letos appellant.
Pedagogus pe. pro. pueri ductor παρο puer: ατο
yoꝝ ductor. Is est eū cui ducendoꝝ puerozū cultus
datur. Col. lib. i. Hec postremo quasi pedagogi
eius meminisse de dignemur iulli bygini.
Pedagogū apud iuricōsuloz: de fundo instr. Ser-
uitium atq̄ mancipium dicitur. Verba Alpiā. hec
sunt. Si instruciū funduz legasset: ea pedagogia que
ibi habebat vt cum ibi venisset presto essent in tridi-
nio legato continēt. Sicut nō si tertus salus non est
accipit pro puerozū concubitu cum inquit in Nero.
Super ingenozū pedagogia r̄ nuptiarū concubina:
tus veltali virgini Rubice vim intulit.
Pedagiū locus in domicilio in quo pueri feruicq̄ cōme-
rantur: qui παρο vo cant. Pl. lib. vii. epitolaruz
Puer in pedagio mixtus pluribus dormiebat.
Pedico as: pe. pro. obiectū verbū q̄ significat p̄po-
stera cum masculis libidinem exerceo. Hec dicunt
παο i sen. Jul. Firmicus hanc libidines p̄postera
appellat. Hinc pedicores sive pedicatores puerarū
pueroꝝ amatoroz concubitoꝝ.
Pederaltes: amator puerozum: Pederaltia: amor ob-
scenus in pueros.
Pedia. Hecce παρο eruditio institutio in bonas
artes vt docet Bel. Ande pedia Lyri quam Teno-
p̄hon scripsit.
Pedotriuca pe. pro. ludi literariū p̄ceptor r̄ exercitio-
tionis magister: cui officiū (vt inquit Plato in Hos-
gia) est corpora hominū formosa robustaq̄ efficere.
Pedotriuca exercitatio p̄tēs ad doctorē pedotri-
uem. Aristo. li. viij. poly. p̄cipit adolescentes gym-
nastice r̄ pedotriuce esse tradendū.
Peon nomen viri medicē artis peritissimū vt scribit
Home. A quo peonia herba dicta. Est et peon gen'
pedis: qui a Diomedē quadruplex esse traditur quo-
rum p̄mus est longa r̄ tribus breuibus constat. Se-
cūdus ex breui r̄ longa r̄ duabus breuibus. Tertius
ex duabus breuibus r̄ longa r̄ breui. Quartus ex tri-
bus breuibus r̄ longa.
Peonia herba vocata est a peone medico qui eam inue-
nit. Peonia etiam regio est in europa a Peone En-
dymionis filio r̄ Epei fratre: q̄ vicus curū ab Epeo
sicut inter eos conuenerat imperium victozū dedit et
in Macedoniam seu Thraciam ad amnem Arimū

discessit. In quo ponia regio dicta: que postea ex re-
gie nomine Enathia pars Bacedonie vt a qua peo-
nes populi. Iusti. lib. vii. scribit penul. cor. Sta. libro
Abil. Dixerit et didici quo pones arma rotatu.
Hanc Ponia ponitur pro macedonia sicut Ena-
thia: cuius littois regio iuxta Siboniam et Ther-
mopontum pallens vocatur. In hac regnasse fertur
Thalegonus.

Pestum oppidum lucanie rosarum abundantissimū: vbi
ob celi clementiam bis in anno producebantur fru-
ctus. s. Maio. et Septembri. Virg. li. iiii. ge. Hiferiqz
rosaria peti. hui' menia ppe mare magni spacij ad-
huc integra videns latitudine et altitudine miranda a
Thufcia conditū possidonia dixerunt: et eius finem
possidoniare. Postea romani milis huc colonis am-
pliauerūt: vt ait Strabo. Hinc Pestanus a um. Quid.
de arte. Caltaz pestanas vincat odore rosas.

Petus: qui obliquatus oculis in altum respicit. Hora.
in Ser. Appellat petū pater et pullū male paru' si cui
filius est. Hinc petoz familia romę cognomē sūpsit.

Pagus: simul posse vilis: hoc est rusticane domus in
vnum coagmentare. Nam πηυη latine fons dici-
tur: q' circa fontes hec ponentur: q' omnes eadem
aqua vtrentur. Scribit Cesar ciuitatem beluctā in
quattuor pagos fuisse diuisam: hoc est in quattuor re-
giones que pagatim habitabantur.

Pagatim aduerbiū: dictum est per singulos pagos: ea
forma qua oppidatim. Auius. Tepla deum que pa-
gatim sacra habebant diruit atqz incendi iussit.

Paganus a pago dicitur est rusticus: villanus in villa na-
tus qui non nouit urbem quasi ex vno fonte potans.
Hinc Sempaganus: semi rusticus. Interdum pa-
gani accipiuntur p hominibus non militantibus tā
est vbi sint. Et est verbum peculiare iuriconsul-
torum a quibus hec duo perinde ac contraria oppo-
nunt miles et paganus. Suet. de Aug. Pinarius
equitem Ro. cum concione se admissa turba paga-
horum apud milites subscribere quedaz aiaduerisse
curiosuz et speculatoz ratus corā sodi impauit Alp.
Est scriptū a diuo pio in eo qui cuz esset paganus fe-
cit testamentū: mor militare cepit. Paulus. Fecit te-
stamentū exemplo eius qui paganus fecit: deinde mi-
litare cepit. Quare autem pagani dicantur qui vbi
ni sunt dicitur Romam diuisam fuisse in tribus quat-
tuor sicut apud Dionysium lib. iiii. antiquitatū legi-
tur: quas pagos vocitabant in quibus habitates pa-
gani dicebantur: qui in nullam aliam habitacionem
transferri poterant.

Paganalia orum: rusticorum festa.

Pagala thessalie oppiduz: qd postea Demetrias dictū
est: Iuxta quam edificata fuit Argonautis. Propter
quod nauis longa argonautarum pagales nuncu-
patur: q' Jason qui eam edificauit fuit filius Efontis
fratris Helie regis Thessalie. Hinc pagalicus si-
nus in thessalia est dicitur.

Pago is: pepigi pactus significat pacificos. Luce. lib. ii.
ad herē. Pacta sunt que legib' ob seruanda sunt: hoc
modo. Rem vbi pagū oratione pagū. Aliqñ signi-
ficat promitto. Plau. Hec tibi pacta est Calicli filia.
Ser. tñ dicit pāgo vnde multi volunt venire pepigi
nisi lectuz est: vltiqz pactus pepigi a pacificos fieri: sicut et
pactus. Quō a placeo placui et placitus.

Pagina penul. cor. vtraqz pars folij a pagendo q' in pa-
ginis carmina panguntur. i. finguntur. Terlus enim
pangi vel figi ceris dicuntur. vel q' in libris suā queqz
obtincent regionem vt pagi. Hinc sunt compagino
pro coniungo q' pagine simul coniunguntur. Pagi-
nula diminutiuum. Cicero. ad Atticum. Si vero idē
quod nescio an sit vt non minus longas iam in codi-
cillorum factis futurorum consulum paginulas ha-

beat q' factorum.

Pagyris: nomen fluij et nomen ciuitatis a qua Pagyr-
ri te populi. Quidā tamen pacyrum dicunt.

Pala instrumentū rusticorum vulgo notum. Et instru-
mentum quo panis in furnum mittitur et ex trahitur
ne non ventilabrum. Item quoddam ignis recepta-
culum. Itē Dale dicuntur dorza dextra: leuaz emi-
nentia mēbra. Itē Dale (vt inquit Strabo.) minores
auri purgationis massule et vtiqz nō maiores selibra.
Pli. li. xxiij. Expuit eris pala quedā: hoc est qd gre-
ci Plegma appellāt. Idem lib. xxiij. scribit palacas
appellari massas auri in puteis repertas decē et am-
plus librarum pondere quas alij palacranas vocāt
sicut id qd minutum est balaucem.

Palla pale per duplex ll. est honeste mulieris vestimē-
tum: hoc est tunice pallū qd pallā et foris est ad vesti-
gia vtiqz demissum. Virg. Pro longe regmine palle.
Tygridis exuie p dorsum a vertice pendēs. Plau.
in mēse. Pallā ad phrygonē fert: cōfecto prandio.
In Gallia tñ viri quoz palla vtebāt. In Dar. De
midiasqz nates gallica palla regit. Et ab irrogatione
et mobilitate dicit palla que est circa fines huiusmodi
vestiū απο τοδ πωλλειρ. Est etiam hoc noie vrbis
Proloome teste a latere meridionali cosice.

Palaca a palacranas. p auri massa sumi solent.

Pallace: grecum est et significat concubinā. Unde dicitur
mus. Hec est pallace mea.

Palam aduerbiū ad omnia refertur: et significat manife-
ste et coram pluribus. Corā ad psonas tñ. Terē. Si
falsum aut fictum continuo palā est. Hinc fit Pro-
palam eiusdem significationis: a quo Propalio as: pro
manifesto seu aperio. De quibus infra.

Palam questum facere dicitur nō tantū ea q' in lupana-
rio se pstruit: sed etiam si qua vt solet in taberna cau-
pona vel qua alia domo pudori suo non parcit.

Pallium dicitur est q' palam sit et foris. Sub eo em̄ tu-
nica sumebatur longe lateqz diffusum: et viris mulie-
ribusqz conueniens: pprie autē grecus habitus. Tñ
palliati greci dicitur sunt: et Comedie palliate que scri-
ptę sunt vñ ritus et habit' hominū palliatorū grecor-
rum. Suctores Dona. et Diomedes.

Palliatus a um: pallio indutus: et pallio cooptus. Au-
gusti. lib. x. confes. Inest anime vana et curiosa cupi-
ditas nomine cognitiōis et scientię palliata. Apul.
Hec palliari tam aperta res potest.

Palliolium diminutiū breuius pallium: siue linecum
ad caput tegendum. Iuue. Cuitam palliolo mulier
nempe ipsa videtur. Hinc Palliolatim. Plau. Dal-
liolatim amictus sic incessit iud bundus.

Palliolatus huiusmodi palliolo indur'. Sue. de Clau.
Palliolatus nouo more sedit. Var. Hanc volo q'
facilis que palliolata vagatur.

Palliastrum: rude ac vile pallium. Apul. Ecce socrates
contubernalem meum conspicio: hūi sedebat scissi-
li palliastro semiamictus.

Palus pali: note significationis habet primā productā
Tribul. Hic docuit tenerā palis adūgere vitē. Pa-
lus vō paludis pro loco aquoso: habet primā core-
pram. De quo infra.

Palo as: lepio tendo et quasi palis munio. Colu. lib. vii.
Et vitis paletur et capite tenus alligetur: et iuga vi-
neis imponantur et capistratur. Et palare vagari er-
rareqz. Unde et Dispalare quod est diuidere. Silen.
Dispalati ab signis digressi oēs ac dissipati.

Paloz aris: passim vagor: sicut faciunt qui leno gradu
dispersas labulcas querūt. Auius lib. i. Raptim et
ad hos romana legio duca palantes in agris oppres-
sit. Idem lib. v. In oblidionis tedio victi abscedunt
vagiis pagros palā: cibus vinoqz raptim baulo re-
pleti. Hoc verbū a palā qd deduci estimāt. Alij a

¶

palis castroz: hoc est sudibus: modo huc: modo illuc
translatis. Dicitur et palo as: in hac significatione.
Palatium aduerbiū: significat passum vagādo. Livi. li. v.
Tulculū palatium fugerim.
Palata ficus inter palas cōpressa. Macro. li. ii. Re. Ap
paruit sibi puer miphibofeth in occursum eius cum
duobus asinis qui onerati erant ducētis panibus et
centū alligaturis vug palle et septem massis palatarū
Palatus: oris cglū: q labijs dentibusqz quasi palis mu
nitus sit. Aug. sup Joannē. Quo audias fauces ha
bere debet: vnde optaret: vt sanus sit intus palatus
ita indicandi. Dicitur et palatum. Colu. lib. viii. Sed
etiam si palatū atqz lingua concolor: lang est.
Palas antis: nomē filij Euādri: et nomē Gigantis.
Pallas adis: dea dicta q palatērem gigantem interfece
rit cum prius Tritonia vocaretur a Tritone palude
vbi primū visa est: vel a πάλω vibro quatio: eo q
balsam vibrare consueverit docueritqz: quoniā belli
dea est. Hec dicta est bellona quia bella luenerit. Et
mūterua q vim minet: vel q nervos minuat: ob stu
diorum laborē. Nam dea artium et sapientie est: quia
de capite Iouis nata est. Sed q dea est artium et in
genij ideo ista finguntur. Nihil em̄ excellentius inge
nio: quippe quo reguntur vniuersa. Virgil. Pallas
nas cōdidit artes ipsa colat. Hec Iouis filia sine ma
tre fuit. Nam Jupiter cum videret Junonem steriliē
esse: percusso capite emisit paladem armatā. Pallas
etiā nomen paludis est in Apbyrca.
Palladium: palladis simulacrum quod Romē in ede
veste fuit.
Palladius a um: qd est palladis. Unde palladium fo
rum Romē qd erat. ppinquū templo palladis.
Palladius nomen viri. ppiū q de Agricultura scripsit
Palatium mons Romē appellatus est: q ibi in pala
tio pecus pascens balare consueverit. Sic enim vox
eius aialis expimitur quasi balatiū. Cū Neuius ba
latiū appellat. Vel a palo as: quia ibi palare. i. errare
pecudes solerēt: seu q palantes arcades cū Euan
dro ibi confederunt. Nam ante Romā cōditam post
festum atqz habitatiū fuit: aut ab Arcade Euādro aut
ab onigimbis qui ex palatio oppido agri reatini ve
nere et cum Euādro habitauere. Alij a palatia latini
matre q ibi habitauerit palatium dictū volūt. Alij a
pallate Euandri auo. Alij a filia Euādri balantia ab
Hercule vitata et postea illic sepulta. Vel certe a pal
late eius filio illic sepulto. Alij a pale pastorali dea
nomen inditū autumat. Palatiū etiā dicit dom^o ipe
ratoria supba amplas a pallate gigante qui primus
palatium ob magnitudinē sui fecisse dicitur. Aut fm
Pli. a palanteo Arcadie oppido. Sicut vt Cyrillus
auctor grecus refert a palatio monte. Qui^o nois pri
ma syllaba indifferēter ponit. Qui. de arte. Illic qd
tulerāt nemoiosa palatia frondes. Dar. Unde sacro
veneranda petes palatia cliuo. Et palatiū dicta fuit
vibs Dio cletiani quā nūc naute Spalatū vocāt. Eu
se. in chroniciis Diocletianus haud procul Salonis
in velle sue palatio moritur.
Palantem: vibs in palatino monte: a Palate Euādri
proauo. Unde Virg. li. viii. Arcades bis oris gen^o
a palante profectū. Qui regem Euandū comites qui
signa secuti Delegere locum et posuere in montibus
vibem Palantis proau de noie palantē.
Palatinus a um: Unde Palatinus deus: et palatinus
mons dicitur est sup quo primo Roma edificata fuit
et in eo reges primo: deinde consules: postea impato
res maiore ex parte sedē habuerūt. Et palatini qui et
palantes sunt: qui cum Euandro venerunt et obzige
nes confederūt in quarte regionis palatio. Sed hos
aliū dicos a palatia latini vixre putauere.
Palatialis flamen dicitur est: qui ad sacrificandū ei ideo

constitutus erat: in cuius tutela palatiū esse putabatur
Palatual sacrificiū qd sic bar Romē in monte palatio.
Palantina regio Romē cuius Arcades duce Euādro
palantes auctores exercitū.
Palantia oppidum. Unde et palantini. Est et nomen
fluminis in Valentino litore.
Palemō marinus deus: latine portunus q portubus
pnt. De q in dictione Portun^o archias aut in epigrā
matis Τεσσαρες ειση αγωρεσ αρελλαδα Ιεσ
σαρεσ ιροι οιδυο μερθησων οιδυο δε αβω
ρεσων ηηροσ λησοι Δαο παλαιμοροσ αρ
χεμοροιο αθλαδε Ιωρ κοιροσ μηλα σελ
ρα πιισσ. Est et nomen proprium gramatici Cicen
tini: cuius tanta fuit arrogantia: vt secum natas et pe
rituras litteras diceret. Atqz de se diuinaſe Virgi
cum dixit. Tantū vicine palemon.
Palaestina: pincia syrie arabie contermina a philistin
vibe metropoli in ea: vt inquit Pli. lib. v. Nam et he
rodorus syriam: alterā palaestina. In ea quinqz ciuita
tes pntebat. Baza: Alcbalon: Beth: Acaon et Aſo
rum. Est et altera palaestina ppe Pbeacia de q Luc
lib. v. Laza palaestinas vndis conficit arenas.
Palaestra: luctatio ab παλιπτερι παω serio pcutio.
Vel απο Ιησ παλησ. i. a motu vne. Nam duci
forte luctantur. Virg. lib. vj. Pars in gramincis ex
ercere mēbra palaestris. Palaestra etiā dicitur do
mus lenonis qua exercitus amator assidue Teren. in
phor. Ecuz a sua palaestra exit foras. Cū Cicr. li. v
docet quōd palaestra sint edificada.
Palaestra palaestrie penultima correpta: qui se in pale
stra exercet.
Palaestricus a um: quasi ex vsu palaestre habz penul. cor.
Palaestricus subitāniū ideo qd palaestra. Aſira. De
pellis mibi manum per palaestricos.
Pales pastorum dea vel pabuli: banc quidam vestiam
quidam deum marem appellant. Virg. Te quoqz
magna pales.
Palilia vel parilia: eius deq festa in r mutata dicuntur
Hec a pastotibus in agris fiebat. Cal. Hui quo
die Romulus vbe fundauit ad lupos arcēdos mo
bols a pecore pellendos: seu p partu pecoris. Pro
perci^o lib. iiii. Urbi festus erat dicere palilia patres.
Hic primus cepit menibus esse dies.
Palaea a palā seu a pabulo dicit. Nam ea sola primum
in pascendis aialibus sbebat. Quod sane vocabulo
nō pprie culmi sed foliula ipsa granuloz cōpreben
dunt. Virg. lib. i. B. Surgente ad zephyrum palea
iacant inanes. Col. lib. vii. Vinus cōmode tuemur
armētū. Paleis que vbiqz et quibusdā regionibus
sole pignō sunt: et probantur maxime ex milio: tū ex
bozedeomoz ex tritico. Idē. Oporet sabā maturam
pterere et paleas eius diligenter recōdere. Morādū
p Serui sentētia palea singulari nūero dici cōtra ar
tē. Nā q ex plurib^o pnt sunt tū numeri pluralis: vt
cācelli/ bigg/ scopelict aburantur poete. Virg. Nē
quicqz pinguis palee teret area culmos.
Palaetus a um: quod est factum ex paleis. Col. lib. iiii.
Quicquid inserueris: libzo ligato luto subacto palea
to obliuio plagam et alligato: ne aqua ventusve pe
netrare possit.
Palaeria pelles dependētes ex gutture boū dicta qua
si pellearia. Virg. lib. iiii. B. or. Et crurus tenuis a mē
to palaeria pendet. Quis notatius singularis est
palear Item palaeria vbi conduntur palee: sicut se
nilia vbi fenum reponitur. Cuius singularis est palea
rium. Colu. De fructuaria familia paleariay et apo
thecas et hozrea.
Paliscozum: stagnum in Sicilia sulphurei odoris.
Pallio gia: latine reduplicatio Pallioz: itez collect^o
Pallio ba cciuz: genus pegis ex prima et secūda logis

et vltima breui: vt Augustus. Idem. Antiba echius dicitur.

Palingenesis: latine dicitur regeneratio: hoc est reditio post tempus aiaz in corp: qd fuit pythagore dogma.

Palimpfisa: pyr liquida iterum decocta.

Palinodia: contrarius cantus: et dici potest recitatio siue retractio. ωδην enim greci cantum dicunt πάλιν rursus. Et male de aliquo scribentes: deinde rescribentes: bene de eodē scribimus quasi dicēdi mutatio.

Palimpsestus: membrana iterum abscisa. Lice. Treba. Nam quod in palimpsesto laudo equidem parissimo nam: sed miro: quid in illa chartula fuerit qd dolere malueris qd hęc scribere: nisi forte tuas formulas. Tu reconsulti delecticia vocant. Nam abscisis prioribus litteris rescribitur. Alp. Charte appellatio ad nouas refertur: et ad delecticia.

Palus: dicitur vbi paululū aque in altitudine et palaz latius diffusa: qd etiā qnq; siccata: cuius prima breuis est: et secūda indifferens: qd in grō crescat. Ciri. lib. iiii.

Georg. Locyri tardas palus inuabilis vnda. Hora. Regis opus sterilitis diu palus apta qd remis.

Paluster io: et Paluster a um: quod est ex palude.

Palamedes: nomē Naupli Euboec regis filii qd Clisiss fraude a grecis interfecit fuit. Dicitur et oia/no bello quatuor litteras inuenisse. s. E. A. P. X. Dicitur et ordinē arietationē signi testera hoc est symbolum bellicū et vigilas inuenit. Hinc a poetis palamedes aues grues dicit. Bar. Turbabis versus, nec fra tota volabit. Anā pdideris si palamedis aue.

Palage: hęc pbalige dicitur sunt ligna teretia qualia sunt qd nauigis dum subducunt ad litora: aut ad mare trabunt supponi solēt. Vide in dictione Pbalige.

Palango: as: onus aliqd hmoi fultibus trahēdo. Bar. Cum pgenus in fretum obuia venisset nostris: et quoddam cepisset crudelissime pro palangis carinis subire: cret: quo metu debilitaret nostros. Afra. Et capreas vna semilacera quaterni simul palangabant.

Palaneg: idem significat qd pbalange.

Palleng: ciuitas a Pallena Sibonis filia et vxore Cleiti dicitur: quā alii macedonie: alii thracie ascribūt ob regionē vicinā vbi gigantū bella fuisse memorant.

Palinurus: Sicilie promontoriū baud longe ab belia que postea velia dicitur: in quo palinuri gubernatoris nauis eneg tumulus est: et ab eo locus nomen sortitus est. Dicitur autem palinurus bis meiens πάλιν enim iterū οὐροσ vna. Ahar. Dinasti pauline semel currēte carina: Deiere vis itez sic palinuris. i. vocaberis bis meiens.

Palinurus: herba spinosa et aspera. Ciri. Carduus et spinis surget palinurus acutis. Est etiam nomen arboris in Africa suaue fructū facietis quo vna comendatur. Et nomen paludis in Africa.

Pallor: quasi pellis luoz: a quo pallidas: et diminutiū Pallidulus.

Pallas: a motu cordis dicitur.

Palleo: eo: pallui pallidus sum: a quo palleo pallidus fio. Aug. lib. viii. confes. Factat tempestas nauigan-tes minaturq; naufragiū: omnes futura morte palleant. Diuis cōposita Epalleo: a quo Epalleo valde pallidus fio. Plaut. in Cur. Aiden vt epalluit. Impalleo a quo Impalleo quod est intus vel valde palleo. Persius. Et te nocturnis iuuat impallecere chartis.

Palma: dicitur planū illud et ex parte concauū manus qd in digitos desinens decore patet. Unde et p mēsurā ponitur sicut palmus. Ab huius similitudine arbor quoq; illa nobilis palma vocatur quā pbenicē vocamus qd comam in cacumine habeat circū extensam et ramos in digitōū modū. ptenfos. Unde et genus earū carycas dactylos: hoc est digitos vocam: qm di-

giti videant. Hęc arbor in Italia sterilis est in maritimis hispanie fructū fert sed imitem: dulcē in africa: sed statim euanescentē. Contra autē in oriente et ex his vna: alicubi etiam panis et pluribus quadrupedib; cibus. Non cedit ponderi sed surgit aduersum pondus. Ideo victoribus traditur premio: qd non cessant sed pertinaces in bello perstiterint. Cū et ponit p victoria. Plutar. In certaminibus palmā signum esse placuit victorib; qm ingenij eiusmodi lignū est vt vigenibus opprimētib; nō cedat. Itē palma causa certaminis dicitur. Terē. in Dbor. In medio oibus palmā esse positam. Itē palma (vt docet Ser. lib. xj. En.) significat togā quā merebantur hū qui de hostibus palmā deponissent: hoc noie est etiā vds vna e duabus que in vna gymnasiarū sunt condite ad occasum sita: vt inquit Strabo.

Palmeus: a um: quod est ex palma arborē. Col. lib. vj. D. Columella herbice puicē seu ortu canicū palmis regetibus vineas adumbabat.

Palmofus: a um: qd est palmis abundās. Ciri. lib. iij. Palmofa salinis.

Palmata: seu palmatis vestis a palma pro victoria dicitur. que triūphātū fuit: quā merebant hū qui de hostibus palmā reportassent. Auso. in panegy. Palmata vestis vt in pace cōsulis est: sic in victoria triūphātis. Sidoni. Post palmā palmata venit. Alii a latitudine clauoz dicitā volunt palmatā que nunc a genere picture picta appellat. Bar. Palmateq; ducem sed cito redde toge.

Palmare: facinus: qd est dignum palma.

Palmus: mensurę genus. Et est duplex: maior et minor. Maior digitoz. iij. Hęc Spirame vocatus. Minor digitoz. iij. Palestes grece dicitur. Dicit etiam palmū neu. ge. Ciri. li. ij. Doron autē greci appellat palmā qd munerū dario: grece doron appellatur. Id autē spargitur p manus palmū.

Palmariū: qd est palma dignū. Terē. in En. Id dō est qd ego mihi puto esse palmariū. Dona. Palmariū palma dignū: palmariū etiā dicit qd est palmi. Col. lib. ix. Per spacia palmaria modicis forantur cauis. Idem lib. xj. Spica vlpici inter palmaria spacia distponendi sunt.

Palmaria: insula est vltra Tyberina ostia in mari Tyrrheno. Bar. li. iij. de re rust. Hoc ita fieri apparet in insulis ppinquis ponti et palmarie pādatharie.

Palmipedalis: mensura vnius pedis et palmi. Col. lib. iij. Nam in diuosis vbi terra decurrit potest malleolus palmipedalis deponi.

Palmula: extrema pars remi: eo qd in modū palme protensa est. Ciri. libro. v. Et leuas stringat sine palmula cautes. Sunt et palmule fructus palme qd dactyli et Scandalides et Hargaride et Lareote et Lareotides Plinio teste dicuntur.

Palmipes: planos et ad palme similitudinem habens pedes. Unde anferes et omnes fere aquaticę aues palmides dicuntur. Pl. Aut in palmipedū genere sunt vt anferes.

Palmes: itis: sarmentū vitis et aliarum arborum quoniam palmites in modū palmarū humanarū virgulas quasi digitos habent. Et palmites dicitur vnde erumpit vua.

Palmo: as: manus alligo. Col. lib. xj. Ceterum palma re. i. manus alligare hoc tpe nō expedit. In alia significatione accepit Quintil. in decla. ceci. Hęcerea cū manus ex qua palmare vestigiū pd: plicetur in capulo. Est post. Tuus autem qui palmatus est paries vestigium eius partis ostendit. Diuis cōpositū est Depalmo qd est palma pcutio. Hel. Is. p delectamentō habebat hois liberi manus scire palma verberare eum seruus sequebat crumenā plenā allium portitās

et quicunq; depalmaverat numerari statim sm. xij. tabulas vigintiquinq; asses iubebat.

Palmirena regio syrie in qua metropolis est palmaria in qua regnavit genobia mulier eruditissima.

Palpo as: r palpo: depo. pleniter blande r quasi tenendo tango. Unde r pro adulari frequenter accipit. Hinc palpato: pro adulari. Plautus. Et palpato: nullus est quando ocepit blandior. Regitq; interdum accusatiu: interdum datiuum. Horatius in Ser. Et cui si palper recalcitrat: id est si aduleris vel blandiaris. Juue. actiue posuit cum ait. Quem munere palpat Carus. Quis compositum est Epalpo: quod est elicio.

Palpo palponis: qui r palpato: pro adulari r blando homine.

Palpito as: frequentatiu leuiter ac frequenter moueo. Hiero. lib. ij. Regu. Cuiq; ad huc palpitarer heres in quercu. Pl. Palpitat certe cor et quasi alternatim mouet. Juue. Et semel atq; iteru sup illam palpitet.

Palpebre penultima corepta capilli quos in genis homines utrinq; habent: a palpitando. i. tremendo: vel a palpando. i. pretertando. Ob id enim natura palpebras homini dedit: vt vallu quoddaz visus esset r prominens munimentuz circa occurstantia animalia: aut alia foruito incidentia.

Paludamenta sunt insignia ac ornamenta militaria. Ideo cum ad bellum exit imperator: mutata veste dicitur proficisci paludatus. Liuius. Cum paludatis lictoribus profectus ab vrbē bunduluz venit. Hiero. ad Superantiu. Quis no diligit etu qui sub paludamēto r habitu militari agat opera prophetaz et exterio rem homine aliud promittentem vincat interiori homine qui formatus est ad imaginem creatozis. Dicta paludamenta q; perspicuntur illi qui illa habent: et sunt palam vt inquit Sar. Inuenitur etiam paludamentum dici de veste muliebrī. Pl. Nos vidimus Agrippinam Claudij principis sedente eo ad naualis pelij spectaculu affidentem indutam paludamentum auro textili sine alia materie.

Palumbes: tam masculini q; feminini generis inueniuntur: yluetres columbe sunt que arboribus sepibusq; nidificant. Virg. Rauce tua cura palumbes. Luca. Hactroq; palubes. Dicitur r palumbus r palumba. Horum duo sunt genera. Unu torquatam a torque quo insignitur. Sar. Inguina torquati tardant hebetatq; palubi. No edat hanc volucrē q; cupit esse salar. Proper. Sed cape torquate Venus o regina palube. Alteru genus qd Imaginē dicit: ab ylu la buisce. A palumbus fit palubius a um.

Pamphilus penultima corepta latine dicitur totus amor vel omnibus amicus.

Pamphilia regio in minorī Asia inter Ciliciam r Syriam. Un r mare paphlicu: dicta quasi rota frondosa. Hec rota montana ex Tauro in mare porcumbit. In ea vt Pompo. refert: est fluuius Delas nauigabilis et Eurymedon apud que Lymon atheniensis perlas nauali pugna superauit.

Pamphagi: ethiopię populi oibus rebus vescentes.

Papinus pe. cor. a Virg. genere masculino pontura Sar. frequentius feminino. Et significat foliuz vitis seu ramulculum virentem. Virg. Heu male nunc vites defendit papinus vvas. Apud Col. ponitur pro quoda arboris genere. Virg. genus no discreuit.

Papino as: pe. cor. papino de cerpo: vel a farmeto colles qui nate sunt de his q; plurimu valent: ad seciduz nonnunq; etiā ad tertiu relinquo: reliquos decerpo: relicta colibus samentu nequeat ministrare succuz. Col. lib. iij. Cū cōpēbēderint identidē pampinēne plura fermenta q; debent excreuant.

Papinariu palmes q; vt Pl. inquit e duro exit: mate/

riāq; in proximū annū pmittit: siue cōgeries virentū ramulculozū. Col. lib. iij. Citioissima est eoz agricolaru opinio: qui minū referre credūt quot vvas samentū habuerit dum ex vite fertili ligatur r no ex duro trunco enatu qd papinariū vocant.

Papinariu a um: quod est papini. Colu. libro. v. Me aut papinariu palmes internatus aut verruce similibus furunculus relinquatur. Et lib. iij. Me pampinariam virgam deplantet.

Papineus a um: idem qd papinariu. Virg. Liber papineas inuidit collibus ymbas.

Papinosus a um: qd papini abundat. Col. lib. vj. Et si parum papinola vitis est.

Pan apud grecos significat omne. Quo etiā vocabulo pastorū deus vocatus est in nature similitudinem formatus: habet em cornua in radiozū solis r cornuū lunę similitudinē. Rubet eius facies ad etberis imitationē. In pectore nebidem habet stellā: ad stellaz imaginē: pars er inferior: hispida est. ppter arbores: virgulta: feras. capinos pedes habet vt ostendat terre soliditatē. Sic Demogogonis filius creditur fuisse qui sikulam cōposuit septem imparibus calamis simul cōiunctis. ppter harmoniā egi. Hunc arcades colunt: eum yniuersę matre domini appellantes. Unde a grecis pan appellat. Itē pan latine incubus dicit. Incubi do sunt nocturna phantasmata mortuilibus terrorem incutientia. Sed Alcæus poeta mirabiliter describit εμπτρη παρ λαοιστη ορειβα ταχειλεσι μουσων εμπτρη ποι μερι τερπο μεροσ λαοακι ευκελαδω συριγγι χεωρ με λος εθε συρωλου κλαζε καθιθυρωρ ρημοσ τοσ αρμορινη αμφοσ ρυθμοιο και κροσφοσ ερθεορχροσ ρυσοσ εθω ρυμφοισ τοισ δε μεθυλαιστη.

Panaces pe. cor. r Panax herba cui succo opoponaz vocatur απο του παρτα ακειν hoc est a sanandis omnibus morbis. Pl. Danaces ipso note oim morboz remedia pmittit. Col. Panax vtroq; tpe lenit r subacta terra rarissime disseritur. Hinc deducit πορακια. Luc. li. ij. Et panacea portis r thessalala cetaurea. Vir. Ambrosios succoz odoriferā panacea Panetius nomē ppriū philosophi rhodij stoice sectę quasi totus moralis Scipionis pceptor: quem imitatus est. Lic. lib. de offi. Hic scripsit q; vita hominum et improuiso assidua r ppe quotidiana pericula fert ad que caueda oportet ato semper esse intento vt sunt athletę. Sic em illi in certamine athletico caput manibus oppositis quasi vallo ptemunt: ita animus sapientis aduersus petulantias iniuriarum ictuzq; fortune debet esse erectus arduus sepius: ne q; in re repēna incurso imparatis improteclisq; nobis obozatur.

Panagron retis gen^o q; omnia capiat a παρ τ αργυρ.

Panagios: larine sanctissimus quasi totus sanctus.

Panarhetus pe. cor. dici potest oim virtutum continens. παρ em totuz significat ορεη virtus. Sar. Arguro madidus pollice panarhetus. Hiero. fert r panarhetos Iesu filij syrach.

Panegyris cōuentus nūdine festiuitas ab παρ τ αργυρο. hoc est ab omnibus rebus merandis. Un panegyrici sunt sermones laudatiui q; in cōuentu populi r sacris celebratiuibz habent: qles sunt quib^o diui imperatores laudant. Et panegyricon tertiu dicitur genus qd latini demonstratiuū dicunt.

Panetholium: quasi totam continens etholiam: mone est etholie altissimus.

Panathene: cōmunitis celebratas. Audi gymnici in bonozes Minere athenis celebrari. Purnus theseus auctore Plutarcho instituit panathene. Nam greci αθηναυοι vocant: quā nostri miuereuam nūcupant.

rum. *Ense. Agon gymnicus que panathenon vocant*
athenis actus. Hinc panathenaius liber.
Panathenaicon genus vnguenti qd vt *Pli. lib. xii. in.*
 quit athenis obierat obtinuerit.
Panurgus altutus quasi rerum omniu experientiam ha-
 bens a quo panurgia altutia. *Plau. Sicut panurgia*
re te in pistrinu dabit.
Panchaia quasi tota debilis: regio arabie tota are-
 nosa in qua arbores sponte nate rhus emittunt. *Gir.*
Totaq thuriferis panchaia pinguis arenis. Ser-
feribit panchaim arabia rabeoru gente eandē esse
spud qua nascitur rhus.
Panchai populi qui vt *Pompo.* refert deserta sabee
 habitant: qui r oppiophagi vocantur: quoniam ser-
 pentibus vescantur.
Pancarpie corone ex variis florum generibus facte et
 pte omnibus.
Pancratius quasi omnia potens: ludus gymnicus qm
 quēsto cōstans: a quo pancraciaste dicunt: q hoc lu-
 do excellit. *Prop. Dulueritē ad extremas dat*
figmina metas. Et patitur duro vulnera pncratio.
Pancraciastes certator r victor pancrati. *Hel. lib. iij.*
Diagoras filios tres habuit: vnu pugilic: alterū pan-
cratiasten: tertiu luctatorē. Idem significat pancrati-
pancratia r pncratia. Senec. lib. v. de beneficiis la-
cedemonij vctant suos pancratiōs cestu decernere.
Hel. Oportet esse intento vt sunt arletarū qui
pncratie vocant q ad certandus vocati proiectis alce-
brachis cōstunt r os suū manibus oppositis quasi
vallo p cōmunit. Pl. lib. xxxv. Hyron fecit delphi
eos pncratios pncratias. Quidā ita distinguit in
ter pncratios pncratia r periodo victoriē: q plus sit
pncratia tenē esse q pncratia: r plus periodo victoriē
esse q pncratia. Pncratios est q generib' illis qnc
certat: pancraciastes q certauit r vicit. Periodo vi-
ctori' vt festus inquit: qui sacra greca certamina obi-
uit r vicit nemea pythia isthina olimpia.
Pandeca nomen compositum a *παν* qd est totum et
δαικα huius verbi *δαικα* qd est capio qua
 si oia intra se cōprehendēs volumē aliquod vniuer-
 saliter continens. *Unde Iustinianus libros in quib'*
vetera iura collegit pandectas appellauit.
Pādion: propriū nomen *Erichthet* Athenarum regis
 filij cui successit in regno. *Idem filie fuerunt progne*
et philomella. Dicitur pādion quasi totus dios. i. ro-
eus iouis. Hinc pādionia dicta est attica. Sidonius
Qui pādionia mouebat orator: caueā tumultuosus
Pando cōdit: hospitiū: diuersorium: stabulum.
Pandora quasi omniu dona: vel quasi ab omnibus do-
 nata vel omniu rerū genere donata. *Quo noie etiaz*
dicta est gens in cōuallibus indig: sicut lib. vij. scribit
Pli. que ducentis annis viuūt in iuuentute capillos
candidos habet in senectute nigros.
Pandatharia: insula in puteolano sinu seu in mari tyr-
 rheno: vt *lib. ij. scribit Ptolemeus*
Pandofia: ciuitas in Epiro: alia in Italia: in qua *Alexā-*
der epirotus interfectus est. De qua Trogus. Cum
in epiro esset pandofia: r flumen Acherulium igna-
rus eandem et in Italia esse ad declinandā fatozum
pericula peregrinā militiam cupidus elegerat: Pan-
do sius greadie lacus.
Pangeus: quasi totus terra: ob nimā fertilitatem pro-
 montorium est thacie bellis conterminū r macedo-
 nie cōiunctū: ad cui' radices *Deltus* amnis defluit.
 Et in singulari est generis masculini: in plurali gene-
 ris neutri. *Sra. Illi pangea refultat iumaraq. Hinc*
pangeus a um: vt Arua pangea.
Panthea vroz *Abiadore* Sulij ductoris sub *Cyro* ma-
 iore castissima. *Cide in dictione Abiadotes.*
Panthaces pe. cor. nomen amnis ab *vlu.* medicine pe-

corū dicti. *Sed in Samo prope Chalcantis r podar-*
liri facella: vt scribit Strabo.
Panthoon: templum *Rome* qd vt *Dion* historicus re-
 fert sic dicitur fuit q in *Dartis* *Generis* imagini-
 bus sub ipso tēplo constitutis omniu deozum imagi-
 nes efficere erant. *Sue q templū ipsum rotundū sit*
celozq p simile. Et sic quozq oim deoz habitatio cen-
seatur. Potest etiā dici pantheon summū deoz. Hā
παν significat omne qd sane in similib' sepe ad sum-
 mū spectare solet r *θεω* deozū. *En Pl. lib. xxxvi.*
Pantheon totū viton ab *Agrippa* factū fuit
Panther ab *Aristo.* vocat aial qd *Theodoros* *Saga-*
lupū canariū appellat: diuersus a panthera vt ex Sa-
leno conijci potest qui sic ait. Quidā adeo beluini ve-
leonū r pantherarū: itē canū r pantherum r vulpiuz
carnibus vescant. Idem. ad pncidiū sic scribit. Pan-
ther pardo similis est: r est variū coloris r mitis si sa-
turatus fuerit: r tribus diebus dormit post tertium
diem lauat se r clamat r sic odore suauē emittit: r cō-
uocat omnes feras que odore ducuntur: r est omnib'
feris amicus ppter diaconi r aspidi.
Panthera penultima. pducta aial proius ferum r ma-
 culosum que r pardalis dicitur: ex *παν* qd significat
 totaliter r *θη* fera. *Abundat in byrcania r media*
Dozati' in epifolis. Diurium confusa genus pan-
thera camelo.
Pantholabus: omnia sumens: verna appellatus est p-
 pter scurrilitatē pluribus notus.
Pantomimus pe. pducta rerū omniu imitator: qui in
 scenis personis per singulorū actuum simulationes
 ostendebat. *Et παντομιμω r μιμοσ* imitator
 est autē *Dimus* sermonis r factorū cuiusq imita-
 tio cū lasciuia. *Pl. lib. vj. Hypticus pantomimū*
hoc est fabularē quendā vocauit ceu pantomimozū
duo sint genera scenci r mythici.
Panormus r *panormū*: ciuitas Sicilię dicta a nauiz
 applicatione que vndiqz illuc cōueniunt. *Est em hor-*
mos portus pars. Inde nauē dicit homizare. i. na-
uem anchoris atqz retinaculis instruere: quo secura
sit in portu a repentinis procellis. Hinc panormita
panormitanus r panormius.
Panompheus iouis epithetō: q ab omni lingua colat
 a *παν* r *ομη* vox q omniu voces audiat. *Qui-*
lib. me. Ara panōpheo vetus est sacra tonanti.
Pantheus r *panthus* nomen propriū filij *Orrei* fra-
 tris *Decabe.*
Panis a pascendo proprietatē habet: siue q omnibus
 pulmentis adhiberi possit: r fere adhibeatur cuz nul-
 lum obsoniū faciat inspidius. *Hāz pan totū dicitur*
Panis varia sunt genera. Hā alia sunt ab obsoniis
appellata: vt ostreati: alia a delictijs: vt artolagani.
Alia a festinatione: vt speutici. Alia a coquendi ra-
tione: vt furnati vel artoptiti vt in clibanis cocti.
Panis secundarius: panis vulgaris qui omniu cibus est
Sue. de Augusto. Cibi minimi erat ac fere vulgaris
Secundariū panē maxime appetebat. Idem Liba-
rius appellatur panis rudis a scabie: panis secū-
do coctus quo vtuntur nauē.
Panifex qui panē facit: qui r panificus dicit. *En mulie-*
res que panē faciunt panifices seu panifice vocantur.
Hinc Hiero. in lib. Reg. Panificas filias dixit. Pa-
nificiū ipsa panis confectio r acus faciēdi panē.
Panariū locus vbi panis seruatur: panis reposito iū.
Cuius diminutiū est panariolū. Panaria r panar-
iolanos hodie quozq vernacula voce cistas r cistel-
las vocamus ex viminibus factas. Sue. Sparlit ex
missilia variatū rerū r panaria cū obsonio virtum dē-
uist. Har. Cū panariolis tribus redisti.
Panisci dū syluestres qsi p diminutionē dicitur *minuti*
 panes: sicut a *Satyro* *Satyricus* dicitur. *Scribit Pl.*
 4

lib. xv. Paniscū fuisse pictū a Taurisco pictore.
Pando is: passum et panium supinā facit. **Bedā** sup
Do. Et a pane dicitur: significatq; patefacio q; apud
 veteres q; ope indigeret: et ad asylū cereris cōfugisset
 panis ei dabat. **Pādere** itaq; panē dare. Et q; nunq;
 sanū talib; clauderet: pādere, papire usurparūt. **Tā**
 mulier capillo passo dicit q; potrecto et sparso. Et
 passis manib; et velis passis. i. diductis atq; distētis
Qui cōposita sūt **Epādo** extra pādo: a quo **Epas**/
 sum extētū. **Tā** **Hel.** refert **Ceciliū** scripsisse flammē
 expasum domi, pulerūt. **Nonnunq;** enī apud veteres
 a i e mutat ac p eo qd est dispasiss dispellis dicitū
 est. **Plau.** in mili. Credo ego isto exemplo tibi esse
 eundū extra portā dispellis manib; partibulū cū ha-
 bebis. **Oppando** circū extēdo. **Hiero.** in **Ego.** **Tētū**
 qd ante illud oppandit. **Propando** vitra pādo. **Re-**
pando a quo repandū dicit qd retrosum patet.
Pando das: incuruo. **Ande** pandari trabs dicitur qua
 si incuruari cedereq; ponderi: cuius contrarium pal-
 the faciunt quippe que non contra inferiora sed in di-
 uerium renitendo obluantur. **Plī.** lib. xv. Et popu-
 lus contra omnia inferiora pandatur. Facile pandat
 iuglans. **Hinc** a **Ticr.** arbores pandate dicit sunt
 que in edificiis curuantur.
Pandus a um: nō panditus alternitatis causa euitande
 qd in plerisq; seruat: sicut a mane matutinus nō ma-
 gnumus: a vitis vinetum non viterū. **Est** autem pan-
 dus idē qd aptus. **Virg.** li. ij. **Geor.** **Lancibus** et pādīs
 flumantia reddimus erta.
Pandana porta romę a pando dicta: q; semper pateret
 ad res q; in vrbē ferebant. **Eadem** dicebat libera a li-
 bertate. **Pandana** etiam est insula in sinu **Caletano**
 parua a cōtineti ductis quinquaginta stadīs distās
 in qua pulchre habitatur: vt **Strabo** inquit.
Pandiculus extendo: vt faciunt qui e somno expergesca-
 ti sunt oscitantes. **Plautus** in **mene.** **Ego** me ad simi-
 lem infanire vt illos a me absterrem: vt **pandiculus**
 oscitatur.
Panices furus ventris pinguitudo et extuberantia: q;
 venter pandatur. **Do** die quoq; vulgus panices ap-
 pellat in homine vtrorso. **Plau.** in **pseu.** **Eos** vos ve-
 stros panices adeo madefacitis cū ego stem hic sic.
Panus pani et panis iustrame inuolucrū quo panu re-
 iuntur: a quo panula et panicula per diminutionem.
Lucil. foris subregimnis panus. **Ad** huius similitu-
 dine etiam innatus tumor sub faucibus auribusve et
 inguinib; panus appellatur. **Idem.** **Et** laterū paroti-
 das et panos sanat. **Panos** **Salenus** in species diuisi
 sit. **Huius** diminutiū est panellus.
Panicula diminutiū a panno: alioquin significat comā
 in milio panico arūidine. **Plī.** **Pendēte** e picearū vel
 roborum quoq; ramis que ipse vocat panos et pani-
 culas: et aliqñ nucamenta callo squāmatiz cōpactiliq;
 citara greci appellāt. **Quicquid** igitur sub longa vel
 subrotūda forma tumet panicula dici fere potest. **Hel-**
sus in curatione ramis. **Fascia** eius rei causa fit cui
 imo loco pila est assuta et paniculis facta q; ad repel-
 lendum intestinum quod descendit illi ipsi subicitur.
Plī. lib. ij. **Bigula** rosa conuolutas habet folio-
 rum paniculas.
Pannus per duplex nū. quo vestitur: vt pānez vestes
 que sunt laneę vel bombycine. **Huius** diminutiū est
 panniculus. **Iuuenalis.** **Et** panniculus bombyci-
 nus vit.
Pannosus qui sordida veste et crasso panno viliq; oper-
 tus est. **Hec** hoc nisi de paupere dicitur. **Iusti.** lib. ij.
Permutato regis habitu pannosus sarmenta collo-
 gerens castra hostium ingreditur.
Pannicularia. **Alp.** teste dicitur ea q; in custodia re-
 ceptus secum attulit: vt vestē qua indutus fuerit qui

ad supplicia ducit: aut nōmos quos victus sui causa
 habuerit in promptu: aut leues annulos: hoc est qui
 rem non excedunt aureoz quinq;
Panicum genus frugis. a paniculis suis dicitur. **Plī.**
 lib. ij. **Paruis** racemoto paniculis. **Esar.** **Panico**
 vetere atq; ordeo corrupto.
Paneus a um: a pannus fit: paneus per simplex n. fons
 est sub libano monte: in quo si qua nasantia proficiun-
 tur in lacū cui pbiala nomen est cuncta reperiuntur.
 Est etiam hoc noie **Colchozā** fluius.
Panicos repentinus terror et confertatio dicit a gre-
 cis. **Hymnius** scribit capricozū obieisse hostib; ti-
 morem qui panicos nominatur.
Pannuelium a pāno et voluendo filo: sudarium signi-
 ficat: vt est apud **Var.** libro de lin. la. **Hoc** panicellū
 dicere possumus.
Panse dicitur sunt quibus lati ac pansi sunt pedes: sicut
 plani quibus planti sunt.
Panselinus pe. cos. plenilunius quasi tota luna. **Man-**
os **Ληνη** luna dicit. **Tā** et proselinus ante lunā.
Pannonij appellatur: vt romanis quos greci peonas la-
 tini vngaros vocitant: quozum fama olim formidine
 totā concussit italiā tanq; essent bello insuperabiles.
Hic tribus fluius orauo: sano et litro vallantur. **Hinc**
pānomicus a um. **Suero:** in **Aug.** **Reliqua** per lega-
 tos administrant: vt tamen quibudā pāno cinis atq;
 germanicus aut interueniret: aut non longe abesset.
Idom regio pānonia dicta est: regio Europe sicut
Drole. lib. ij. scribit. **Est** duplex: superior et inferior
 superior: ab occasu limitēs habet montē cetium: qui
 medius est inter nōicā et ipsam pānoniā: ab ortu ha-
 bet pānoniā inferiorē: cui iuncta est inferior et ab ortu
 et septentrione danubio cingitur.
Pantbasilea nomen regine **Amazonū** que ozitbez suc-
 cessit. **Dicta** quasi oia subiens. **Hęc** prima vt inquit
Plī. **securim** iuenit. **Habet** et diph. in pe. apud gre-
 cos **παρβασεια**
Pango is: pepigi: paniaz pactum significat sigo: plan-
 to siue iungo. **Ande** pacillus a pactum quod est a pā-
 go iungo. **Plī.** lib. xij. **Simacoz** auctoritas pacilli co-
 rone. **Liui.** p sigo posuit lib. vij. **Lex** vetusta est pri-
 scis litteris verbisq; scripta: vt qui pretor maximus
 sit idibus septēmbribus clauū pangat: fixus fuit laterē
 edis **Jouis** optimi maximi. **Deo** plāto. **Col.** lib. iij.
Atq; vetere sarmento pangunt cardius conualescē
 sed tardius desiccunt. **Idē** lib. xij. **Phalcolus** **Grecē**
tiffinus curio sissime pangēdus est. **Lice.** **Tyroni** p
 scribo posuit: quasi quid simile plantationi. **In** pan-
 gis aliqd sophoctem: fac opus appareat. **Hel.** **Si**
 aut verus inq; pāgis: aut orationē soluta sruis atq;
 ea verba tibi dicenda sunt non eas finitiones pgran-
 cidas: neq; secutinas grāmaticas spectaueris: sed au-
 rem tuam interroga quo quid loco conueniat dicere.
Procano etiam siue narro: manifesto ponitur que
 admodū cano p scribo: vt pāge lingua glouioi p hū
 certaminis. **Cōposita** et quēdā seruāt a: vt circūpan-
 do: circūpactus pro circūiunctus. **Plī.** libro. xij. vj.
Ramis terraz circūpactis. **Depango** pro desingo.
Idem lib. xij. **Quercus** et olea tā pūnaci odio distan-
 dent: vt altera in alerius serobe depacte mouantur
Oppāco circūpango: repāgo a quo repages et repe-
 gula. **Quedā** mutāta in i. vt appigo: cōpingo: qd est
 cōiungo: vt in **Leo.** **Archā** de lignis serbim complin-
 gite. **Impingo.** **Tā** impages. **Inter** ipsa tā tam in hē-
 terito q; in supino conuenit.
Pape dicuntur sacerdotes: quēadmodum presbyteris
 hoc est seniores appellātur.
Pappa per duplex pp. puerozum cibus est: deductum
 nomen a pane.
Pape admirantis aduerbiū habet enim in se affectum

verbi miroz: vt pape quid video. Aliquando etiā indignationis est. *L. cr. in cu. Pape* hec superat pān thaydem.

Papas accipit pro patre siue pro eo qui puerum alit. *Iuue. Timidus* pēgūter pocula papas. Est autem nomē venerationis a Syraculis tractū: apud quos pas pater dicitur de per geminationē papas.

Papare est minutis et blandiusculis verbis patrem appellare.

Pappare per duplex pp. significat cibum sumere: quod a pappā fit: qui est puerorum cibus. *Plaut. in Epi.* Houo liberto opus est: quod pappet dabitur: prebebo cibum.

Papeus apud Scythas appellatur Jupiter.

Pappus auus: nam greci παππός autē dicit. *Auso.* ad nepotē suū. **Pappos** auis: tremētes: an ferūt: paribus feri noua cura nepotes. *Hinc pappous. i. auis.* **Pappi** etiā dicunt carduū flores. *Lucre.* Cestem nec plumas auū papposq; volantes. **Pliappū** vocari ait lanuginē deciduā ex fructibus arboris congyrie. Et **pappus** dicitur est emylus romanus: cuius meminit *Lui. lib. xviii.*

Papauer genus herbe. Et album quiddē satiuū semen habet qd rostrū in secūda menta cū melle apud antiquos edebatur. Hoc pēcipuā cadozem lina et lanę contrahit: a quo toga papauerata dicitur est a colore candido. Eadē toga spilla dicebat.

Papula pustula tuberculū vulgo bufoia que ieiune salue defractione curat. **Papulis** cutis crasperatur: et ruber: leniterq; rodit. *Virg. lib. iii. geor.* **Arctes** papule atq; immidus olenia ludor. *Celsus tñ lib. v. duo* papularū genera ponit. **Huius** dimi. ē papilla.

Papilla parua papula. i. tuberculū. **Serenus.** **Excruciantur** turpes anū si forte papille. Significat etiā mamme capitulū vnde lac trahit: quus etiā pro ipsa mamma ponat. *Virg. lib. ij. Balsa* sub exercitū donec plasta papillam hēsit. **Dicitur** papille qñ parue papule: q papularū sint similes. **Quarū** similitudine papule dicunt que aquas fundūt. *Tar. lib. iii. de re rul.* Qui sit si adduxeris fistulā et in eam papillas impolueris tenues q eructant aquā. **Papilla** etiā tribus Romę fuit q a genitrice vocabulū traxit.

Papillatus papilla ornat: seu in papille specie factus. **Hiero.** ad **Pamma.** Quis purientē rosam et papillarū corymbū ante q in calathū fundat orbis **Expapillatus** adusq; papilla nudatus. *Plau.* Idē cōnerū in humero leuo **expapillato** brachio.

Papilio inter vermiculos numerat quo nullū animal imbecillius est. *Lolu. libro. i. de apibus.* **Vermiculi** quoq; qui tinea vocant. **Itē** papiliones enecādi sūt. **Nam** vt idem testat **ex papilionū** stercoze nascunt tinea. **Itē** papilio dicitur tentoriū. *Hiero.* in **exo.** **Stabat** vniuersūq; in ostio papilionis sui.

Paplagonia regio minoris asie: aqua paplagones qui teste *Lor. nepote* in Italia trāuecti: mor veneti dicitur sunt. **Hec** vt *Solinus* scribit **Lytoro** mōte cōsurgit: potrecto in spatū trium et sexaginta miliū. **In ea** mitridateo **Eupatoriā** cōdidit q subacta a **Pompeio:** pompeiopolis notata fuit.

Papia ciuitas insubriū. **Ticinum** alio noie appellata olim oitrogothoz et longobardoz regū sedes.

Papyrus a nostris dicitur iucunda nonnullis cirpus. *Luca. lib. ii.* **Conferitur** bibula memphitis cymba papyro. **Frutex** est habēs radicē obliquā triangulis lateribus decem non amplius cubitoz longitudinē in gracilitate fastigiātū thyrri modo cacumen includens. **Mascitur** in paludibus egypti. **Inuēta** est ab alexandro rege papyrus auctore. *Tar.* que siebat ex frutice cum alexandriā edificasset a qua papyro frutice dicitur est charta papyri: q. i. ex papyro fieret.

Nam primo scribebant in folijs palmarū: postea in arborū libris: deinde in certis. **Postea** do id habens charte inuentū est quo nunc passim mortales vtunt. **Fitz** lintheolis cōtritis et nihilominus puluis noimen remansit. **Charta** vero ab vrbē **Lyri** cui charta nomē fuit appellata est: ex quo **Dido** dicta est. **Idco** q; vrbē a se postea edificatā ab illius noie carbaginē nūcupauit: greci ab eadem vrbē **χάρτυ** nomināt. **Hec** etiā membrana vocatur a tectu membrorū. **A papyro** cognomen papiri deductū est: a quo papyriana tribus. **Hinc** etiā papyracus a. um. qd est martiatū: et papyro.

Par cuz suis compositis compar/dispar/impar/separ sunt ge. omis. **Et** licet par. pdu. apud poetas ponat in obliquis tñ prima correpta. **Et** tam dō q; gō lun gi potest. *Quint. lib. iii. meta.* **Sit** q; par alijs etas in ouilibus agne. *Luc.* **Quē** metuis par huius erit. **Et** in ablatiuo pare vel pari. **Significat** autē par numerū duoz: quasi inter se parū. **Quā** par et duo paria dicimus. **Interdū** pares p duobus accipiunt: vt paribus equis vtēbant romani in pcelio: vt dudante altero tarantirent in sicū. **Interdū** par accipit pro decenti equo et cōuenienti qd inter omnes equabile est. **Quinti.** **Si** propter matrimonia violata vbes euerit sūt qd fieri adulterio par est? **Par** esse significat sufficere alicui rei: siue resūdo: siue erequedo. *Lic. ad Atticū.* **Sed** adhuc pares nō sumus. **Quin.** **Aspicio** par laborib; corpus. **Paria** facere est quod alibi amissum est vel quod aliunde acceptū: alibi vel aliunde cōpensare. **Quinti.** **Paria** faciemus: tu illic eris vicarius meus ego hic tuus. **Paria** cōponere: gladiatorū duo paria ordinari et postulari. *Lice.* in **epi.** et **Suconius.**

Par impar genus ludi. *Sue. de Aug.* scripte ad filiā. **Dis** tibi denarios duetos quinquaginta q; singulis cōiuijs dederā si vellent inter se post cenā vel talis: vel par impar ludere.

Pariter aduerbiū significat ex equo. **Heuius.** **Et** pariter disparciant boua patris. **Aliquādo** cōuenienter. *Liti.* **Ne** tu istam edepol media extulisti pariter vt dignū fuit. **Aliquādo** similiter. *Plau.* **Is** ex se hunc reliquit: qui hic habes filiū pariter mortū vt pater atq; auus er' fuit. **Aliquādo** significat qd vernacula lingua dicimus apar: siue aperada mente. *Hiero.* in **lib. Rc.** **Reliqui** dispersi sunt ita vt nō relinquereēt ex eis duo pariter.

Parilis et hoc parte penul. cor. significat eguale a quo parilitas.

Para spositio greca: significat ad/apud/pene/absq; dis/re/preter: tam in appositione q; in compositioe. **Est** et para genus auis inauspicatē. *Horo.* **Impios** parre recinens omen. **Mini.** in xviii. **Quem** parre oriente syrio ipso die nō apparere donec occidat.

Parabasis latine trāsgressio. **Parabates** trāsgressoz.

Parabola significat iuxta sententiā: ex παρὰ iuxta βοῦλῃ sententiā: quasi rerū dissimiliū cōparatio. **Quinti.** **Parabole** quā *Lic.* collationē vocat longiores q comparatē repetere solet: vt tam fortiter apud **Hipponem** fecit **Scipio** q; vtiq; apud vticā **Lato.** **Hiero.** **Parabole** grece latine dicūt similitudines. **Quod** libro salomonis vocabulū ob id impositū ē: vt sciremus altius et non iuxta literā tantū intelligi debere que dicūt. **In** quo dominū significat per parabolas fuisse locuturū. **Aliud** em in suspicte sonata aliud in intellectu inuit.

Parabos insula parua contra phenicem: vt inq; **Dion** ponius.

Paracetus per e. productū scribitur et profert a παρὰ αὐτῶν: qd est rogo et horoz significat. **Apud** inuitos vero grecos etiā pro consoloz inuenit. **Hinc**

para detoz et paracletus descendit. Et qui in foro ac iudicijs nostris de peccatores vocant: hi apud grecos paracletos dicunt. Itaq; pollicet dominus discipulis suis missurū sese paracletū spiritū qui eos sit edoctrurus: siue illū ad boatorē siue de peccatores: hoc est aduocatū: siue consolatorē velimus intelligere. Paraclytus aut per y. tenue infamē aut preter famā significat. Nam para in huiusmodi cōpositiōe preter: vel diminutionē denotat: κλυτος vero famam declarat insignitū: id quod inclutus probat. Itaq; paraclytus a para et clytos nomine compositum est: Quod significatum ponere Chyisto absurdum et impiū est.

Paracentesis significat punctiōe: vt est apud Plinium lib. xv.

Paradiastole dici potest per dilatationē: quod sit cum rem nostrā dilatamus interpretatione.

Paradromis idis. ambulatio siue xyltum. Cicero. Latini rysta ambulationes appellant: quas greci paradromitas.

Paradigma παραδειγμα exemplum facti vel dicti alicui. Cicer. Antenor potuit medijs elapsus actiuis Illyricos penetrare sinus. Fit autē tribus modis. A paria maiori ad minus: a minori ad maius.

Paradysus pomariū: id est hortus cōstitus: generē tam maf. q; se. Est et nōmē oppidi: vt apud Plin. et Stra. Est locus in oriente longo tractu maris distans a cōtinente. De quo Aug. ad orosium scribit sic Paradysus in oriente situs est in toto oceano: et a nostro orbē longe remotus in altissimo loco constitutus pertingens vsq; ad lunarem circulum. Unde illuc aqua diluuij minime puenisse dicit. Idic locus a primi hominis reatu interclusus est: nec vlli animantiū datur in eum aditus.

Paradora iuxta sententiā vel inopinabilia seu admirabilia. Nam para preter vel contra: et iuxta significat. Unde paradora Ciceronis. i. electa sententiā: vel q; sunt preter opinionē.

Paragon cum accentu in antepē. dici potest deriuatiū: vt ab albo albico.

Paragoge deductio figura qua littera vel syllaba fini iungitur: vt dicitur p. dicit. Hanc alij paralepim: alij prolepsim.

Paraglyphus et paraglyphū utrunq; dicit. Paraglyphē: latine scriptio exceptio.

Paralus: vt Plini. lib. vii. scribit nomen fuit eius qui primus longam nauem inuenit. Sūt et parali in Attica qui paraliā incolūt. Plutarcbus parolos factionum vsam e tribus que athenis erant Solonis tempore intelligit.

Paralipomenon derelictū ab πᾶρα et λείπομενον relictum pretermisum.

Paralyticus latine dissolutus dicit. Paralytica dissolutio neruorū. Et alio noie a grecis hemiplegia hoc est semiapoplexia cū in alterā tantū corporis partē malū id incubuit. Nam cuius totū afficitur apoplexia nominat. Hunc utrūq; inquit Celsus paralytin appellari video. Unde paralyticis qui tremuli sūt remediū est in quo sit abstringēdi efficacia. Ideoq; Tertu. in apologia de Chyisto dixit. Lū ille verbo demonia excuteret: leprosos mūdaret: paralyticos restringeret: mortuos deniq; verbo redderet vitē. Restrictus ergo resolutio contrarius est. Nominatur id et paresis fere defectus viriū.

Paralleli pe. pro. qm̄ per h. a grecis scribit dicuntur circuli sphaere qui ad eundē poliū constituti sūnt. Paralleli em̄ quasi alternus mutuis inuicē comparatus a quo lineę eque distātes parallele dicuntur. Ideoq; legmēta mūdi que nos circulos dicimus parallelos greci vocant.

Paranympbus a Diēro. dicitur promibus: ab antiquis ausper. Antiqui em̄ pro nuptijs celebrādis auspiciū capere solebant. Qui fuerat huic rei pro parte viri a grecis paranympbus: a nostris ausper dicebat. Et vt ausper. p parte viri: sic et pronuba. p parte mulieris adhibebat. Itaq; cū apud christianos auspiciā minime caperentur: adhibent sacerdotes qui et pronubi a nobis dicunt. August. lib. xlii. de ci. dei. Non omnes famulos atq; ipsos etiā paranympbos et quoscuq; ingredi quelibet necessitudo permiserat antemitit foras q; vel blandiri cōiūge cōiugi incipiat.

Paraphraſtes dicitur interpres qui non litterā et littera sed sensum et sensu transfert: quasi iuxta loquēs. Et p pueris et de p nauatore ponit. Diēro. in prologo lib. Re. Et cū intellexeris qd̄ antea nesciebas vel interpretem me estimato: si gratus ea vel paraphraſtem si ingratas. Idem ad Alga. Conabimur itaq; πρὸς φραστικῶς sensus eius euoluere. Paraphraſis p uerba dictionū interpretatio.

Parapherna non parapherna dicunt ea que pter dotē dantur seminis a para pter et pperis dos quasi pter dotem. Vex paraphernalia dicunt.

Parapetasma atis. latine velū cortina.

Parasceue es. dici potest preparatio: nā a παρασκεῦη ἕως: quod est preparatio deducti. Unde et dies quo dominus noster ielus Chyistus pro humani generis salute cruci affixus fuit parasceue dicitur quoniam eo iu dei necessaria sic pparabāt: vt pasce dies absq; operatione aliqua transigeret.

Parastus penul. cos. qui aliorū mēsa et cibaria sequitur ex para: ad ὀσπυ cibus ὀσπυα sagina: quod non solum frumentum: sed cibaria quos designat quod vt consequi possit omnia ad voluptatē: cuius est tractus nidoze culine primo loquit omnia: deinde assentat omnia illius facta ac dicta laudat: nihil repugnat: omnia suffert: nihil ventris causa facere recusat: in q; summum bonum consistit. Accipitur nōnunq; pro eo qui simplicibus verbis ritum ad audientibus capiat. Dum tamen parastus in honore fuit: vt postea qui sacro ministerio additus esset. Pro eo nō postea dicitur est: qui ad mensas diuū oblectatiōis causa admittebantur.

Parastaster qui parastozū imitator est. Nam que in aster: sicut imitatioē potius q; diminutionē significant. Cic. pro Clareno. Curcius hic noster antoniaster. Duo tamē potissimū diminutionem denotant surdaster et reculaster.

Parastadia apud perfas viarū mensurę sunt quinquaginta stadia cōtinentes.

Parastate vt apud Cicero. et Plini. lapides sunt pilatum fere modo appositū columnis: de qua similitudine alterū cruris os. (duo em̄ sunt) parastata nota in iumctis a Cegerio qd̄ et paracemion. Jul. Doluci apud que et meatus illi per quos sentura et testibus p vine vias deserit: parastate nūcupant. Sunt et in plio inquit dicit parastate nōmē officij: quoniam adiecti sunt. pstat: hoc est iis qui presunt cornibus sicut epistate: qui tertij in regendis his locū tenent. Sed et tabule quedā certis instrumentis a Cicero uio paraste vocantur.

Parastopos schema est apud rhetores a latinis pre- occupatio dicitur cuius aliquid nos reticere dicimus et tñ tacitū intelligit. Quod sit vel cū rem notā esse pū tamus auditoribus: vel cū suspitionē maiorē excitare reticendo volumus.

Paropanisades regio asie que sicut refert Ptol. ab oriente parte Indię ab occasu Arabia terminat a meridie Arabosia.

Parastades lapides q; utrūq; ostij latē munit. Vici: quos parastades in mentioē tēplozū vocat q; tās.

Parastasis latine assistentia: affirmatio: per testes ap probatio.

Paralytici decompositus.

Paratimna latine intertrigo cum semina aduruntur.

Paragonium genus gladij qui ad cona accingi solitus

Παρο του παρα και της ζωης: quasi ad cona pendens.

Parenticus a. um. idem quod preceptivus siue admo nitivus a verbo greco παραπεισο qd significat pre cipio z admonico παραπεισο preceptio siue admo nitio. Hinc acron bozotianus interpres: hec ode pa reneticis scripta est: pro eo quod est preceptivus siue monitorie: sicut ab eodē dicit. Hec Erotice dicta ē: pro amatore.

Parmenides eleata philosop⁹ Xenophanis auditor atq; amicus: censuit sempiternum: atq; immobilen esse uniuersum quod est ens fm veritate rerum: so lum est esse simplex z interpidū atq; ingentū: gene rationē vero eorū esse qua falsa existimatione viden tur: esse cum non sint. Nam sensus semouēdos a ve ritate putat: affirmat em si quid est ppter ens id esse nō ens. Non ens autē non esse in rebus z sic ens vi uentū sibi relinquit: terra vero dēfons aer⁹ defluxu factam arbitratur.

Paronomasia latine agnominatio cō aliquod nomen ex alio in significatione distante cōfici. Terē. Nam inceptio est nō amantū sed amentū.

Parochus pe. cor. auispe: siue paronymphus q ante vehicula eat: q grece οχημα dicitur. Quidam parochū interpretat fibroicē παροχω sbeo. Hui⁹ officū erat magistratibus sbeuda cōducere: vel pa rochi magistratus erant quibus cura erat vt ligna z sal legatis publice missis sberent. Hæzia. Proxima campano ponti q villula rectū Prebuit et parochi que deb. in ligna salena.

Parochie ecclesie dicunt q suis parochianis victū ce lestem exhibent. Hier. cōtra Tigil. Qui parochias suas vicinia istius scribunt esse maculatas. Et alibi. Viro: sanctū episcopū: in cui⁹ parochia esse presby ter dicit: acquiescere furorū eius.

Paroecia cū ē. diph. dici potest incolatus. Nam para iuxta οικωσ domus: vbi. s. sunt domus contigue. Augu. lib. iiii. de ci. dei. Presbyter fuit quidā noie restitutus in paroecia calamētis ecclesie.

Parergon dicit quod alicui rei sber propositū addit: vt si pictor alicuius sancti imaginē pingens ornāde tabelle gratia arbutulas et auiculas et huiusmodi addiderit. Plini. Prothogenes cū arthenis ceber rimo loco minerue delubrio. pyleū pingeret adiecit paruulas naues longas in his que pictores parerga appellant.

Paractatus qui de puericia venit ad pubertatē. Lucil. lib. i. Tuū ephēbū que vocant paractatū.

Pareisis idē quod parilis a defectu viriū dicta.

Parentesis interpositio ex παρα et ερ: que duo signi ficant inter deoio positio. figura quotiens remota de medio sententia integer sermo perdurat.

Paronychia abscessus circa radices vnguium. Plini. lib. viii. Singuaria inflantibus paronychijs: for didis vlcērib⁹ z putrescentibus deriuatio est mani festa. Dicta paronychia: a παρα ad ορυξ vnguis quasi ad vnguē.

Paronymon nomen ab alio deriuatū.

Parce quia nemini parcant: ac id eo tres esse parcas ar bitrant: qm tria sunt tēpora in quib⁹ omnia inuoluū tur lachelin dictam esse q λαγχαρω grece sortioz designat. Atrop⁹ q reuerti nō possint Etobon: qui conuorta z coo: dinata omnia tentat. Hec em nomina ipsa lingua greca ostendit.

Paropsis idis. per o. generis sgni. ex παρα et ολω:

id est ad cibū proprie genus iuris: fm Zul. Pollucē: qd et pro repositio obsonioz: qd cautinū dicunt apud idoneos legat. Par. Qui potat gaudēs an cilla paropside rubra Hælecem. Sue. in Bal. Oedi nario quidē dispensatoz breuiariū rationū offerent paropsidem leguminis pro sedulitate ac diligentia porrexit.

Parotides apostemata secus aures. Nam collectioes sunt in glandulis. Dicunt et parotides: vt inq; Cel sus arterie duę in dextra sinistraq; iuxta guttur q sur sum pcedēs vltra aures ferunt. Quin z ipsi aurū cincini apud Julii Pol. vocant parotides. Item q partes his subiecte q a faucib⁹ ad malas pertinet. Para em ad: ωλω aures dicunt. Solent etiā iuxta dentes in gingiuis duri dolentia quas greci paroti das appellant: quarū remedia scribit Cel.

Parodontides siue parulides tubercula iuxta gingi uas cū caro in gingiua excreuit.

Paroxylinus stimulatio: concitatio παροξυνη em est incitare.

Paratragedia as. i. eraggero: ac verborū magnitudi ne aliquid augeo. Plaut. Illic homo est vt paratra gediāt carmifer.

Parphasia regio in peloponneso: dicta arcadia licha onis patria. Cū parafius a. um. p arcadico. Cūrg. Parphasio dictum panos de monte lycei In ea est mōs lyceus: in quo bicornis fauni templum fuerat: a quo lycea ludicra illi sacrata a nob lupcalia dicta. Unde Quis. lib. ii. fal. Quis verat arcadico dictos a monte lupercos. faunus in archadia templa lyce ua habet.

Parphasius nomen pictoris ephesij: qui cum cæcū de in certamē picture descēdit. Hic primus symmetriā picture dedit: primus argutias vultus: elegantia ca pilli: venustatē oris expressit. Et cum cæcis detulisset vvas pictas tanto successu: vt in cenā aues aduola rent ipse detulit lintē auidus pictum.

Parco is. peperci vel parsi parsum. Unde parfurus proprie significat abstineo: quasi parū tango. Hinc parcere pro veniā dare. i. ab vltione abstinere. Lur. lib. xxy. Necdum eos capue parfuros. Cūrg. Parcere subicitis: et debellare superbos. Aliquādo pro prohibere: vt Parcite oues nūmum procedere. Ali quādo deponere: quia ab his que deponimus absti nemus. Cūrg. Parce metu cytherea: manēt immo ta tuozū: Fata tibi. Aliquādo pro seruare: quia simi liter ab eis abstinemus. Idē lib. x. Argenti atq; aurī memoas que multa talenta. Matis parce tuo. Ali quādo pro desinere: Mā et desinere abstinere est: vt Parce pius scelerare manus. Sic parcere errozi diu cimus abstinere a castigatiōe errozi: siue parum ca stigare errozi. Parcere pecunie: abstinere ab expen denda pecunia: siue parū expendere pecuniā. Car. Parfurus pecunijs bene partio. Parcere fame: ab stinere a fama non laudare. Augu. lib. ii. de ciui. dei. Nimis superbū sit fame parcere principum ciuita tis vbi sue fame parci numina noluerunt. Parcere labori: abstinere a labore: siue parum laborare z eo dem modo de similibus. Vnius verbi cōposita sunt comparco eiusdē cū simplici significationis. Teren tium defraudans genū comparfit miser. Repar co iterum parco. Plaut. in Trucu. Etā rei iterū par citem me: vt non reparcia.

Parcus qui frugi est et sumptibus parit. Hel. lib. iii. Necq; ab arca: neq; ab arcendo sed ab eo q paruum et parū denominat. Hinc parcius pro frugalitate. Hui⁹ compositū est preparcus valde parcus. Pl. libro. ij. Aliqñ z ipse contrahunt mortis sibi causas cū sentire epimi mella auide voantes: cetero prepar ce: et que alioquin prodigas atq; edaces nō secus ac

pigras: et ignauas perturbent. Similiter de parcus nimirum parcus ac tenax: cui opponit. pfulus: ac magnificus. Apul. Et non contra accusatis vno seruum: vt de parci tris libertos vt profusi.

Parce dicte sunt a parco: per contrarium: q̄ nemini parcatur. Car. a partu vniue. littere mutatione deduci putat: quoniam vt scribit Desfordus h̄ nascensibus hominibus bonum malumq̄ conferre consentiant. Iuue. Hec exempla para scilicet at mea clotho: Et lachesis gaudet si pasci in sanguine venter. Tres aut fuisse parcas. Clotho. s. Lachesis: et Antropon sine runt antiqui: quas Cic. Hecubi et noctis filias fuisse scribit: et eadem fata esse existimant. Unde est illud Cleantis. Ducit volente fata: nolente trahit. Fingunt vite hominū h̄esse et nendo eā ducere. Quapropter lanificas sorores appellat. Bar. Si mihi lanificæ du cunt non pulla sorores Stamina: nec surdos nos ha bet ista deos. Apul. Tres parce tria fata sunt nūero eū ratione temporis facientia: Si potestare carū ad eūdem similitudinē tēporis referas. Nam qd̄ in suo pfectū est steritū tēporis habet speciem. Et quod coz quetur in digitis momenti p̄sentis indicat spacia. Et quod nondū ex colo tractum est: subactumq̄ cure di gitorum: futuri et consequētis seculi posteriora vide tur ostendere.

Parimonia moderatio sumptū et paritas. Hoc est conseruatio rerum que sic diffinit a phis: Parimonia est qua cauemus: ne quod dispendiū ultra modū fiat et res familiarē quoad fieri potest sine cuiusq̄ iniuria conferret. Sic autē a steritū parsi qd̄ seruauit sine abstiniū significat. Nam alterum p̄teritū p̄ perci potius accipitur. p̄ veniā dedit: Quis aliquādo confundantur.

Pardus animal est: cuius femina pardalis dicitur. Unde et leopardus.

Pario is. peperit partū et paritū penult. p̄. a quarta coniugatione. A tertia vero penult. coz. Gra. Hosi veniat paritura marito. Ann. Qua parire solet ge nus penis cōdecoratū. Est autē parere s̄rum emittē: quod proprie ad feminas p̄tinet: licet etiā quan doq̄ de viris dicatur. Eccli. Hic vicinus nostri pe perisse se filium memorat: id est genuisse. Per trāslationem de his dicitur: interdum qui non concipiunt pro acquirere seu comparare. Et sic cōstruitur sicut emo. Col. lib. r. Sequitur vt ex anima desideremus ea poro vel ere parta vel gratuita contingunt. Cir cal. Itē ait egregias animas que sanguine nobis Hanc patriā peperere suo. Quis composita sunt aperio: a quo ad aperio: comperio: operio: a quo co operio et reperio.

Parturio is. penult. coz. a pario vel a partu fieri videt quod ē in pariēdo laboro: seu laboro vt paritā. Plin. Atiq̄ constat parturientes folijs substractis celerius parere. Car. In cubilibus cum parturient subster nendum cum pepererint tollere substramen. Lice. Tinam aliquādo dolor populi Romani pariat qd̄ iam diu parturūt. Amb. de Cain. Hōs partū anima nostra parturiat: nec solū parturiatur: sed etiā pariat. Donitur tamē quādoq̄ pro primitiuo. Hiero. con tra Ruf. Dura sine eiusdē meriti eos qui parturiunt et qui parturit.

Partus a. um. participiū a pario. Apul. Partamq̄ a patre multo tempore et multo labore pecuniā vno die consumpsit. Partus us. nomen pro ipso parien di actu. Plinius. Q̄ si a pregnantibus commandu catum partum faciliorem facit. Aliquādo accipitur p̄ prole. Bar. Nec iacuit partus sed matre cadente cucurrit.

Partura idē qd̄ genitura. Car. li. ii. d̄ re ru. Quare de mes si vis duas res de mulis admitturā et pariturā.

Partio onis. idē qd̄ partus. Plaut. in Tru. Horesco misera mentio quotiens fit partitionis.

Parens a pario fit: quo nomine non modo pater et ma ter: sed auus et proauus: auia et pauia: et omnes supi ores vsq̄ ad tritauos significant: vtra hos qui non habent speciale nomē: maiores appellantur. Caius scribit appellatione parentū omnes in infinitū maio res vtriusq̄ sexus significari. Auctor est Hiero. in se cūda contra Ruf. apologia parētes etiā significare affines et cognatos iuxta vernaculā sermōnē. Lāp. de Alexandro seuro sic scribit. Amicos et parētes Alexander si malos reperit aut puniuit: aut si vetus vel amicitia vel necessitudo non finit puniri dimisit a se dicens. His clarior est mihi resp. Jul. Capitoli. de. D. Antonio referit: qd̄ adoptatus in aulicam do mū omnibus parentib⁹ ius tantā reuerentiā quātā priuatus exhibuit hinc

Parentela ab eodē vsurpat cum dicitur. Causa eloquētē dignū parentela sua putauit.

Parento as. significat parentibus iusta celebrō. Licet etiā ad alios tranferat. Plin. lib. xviii. Quoniā mor tuorū anime sunt in ea. s. faba: qua de causa parētā do vtiq̄ assumitur. Sumit etiā interdū parentare p̄ similem esse.

Parentalia conuiuia que in parentū aut propinquorū mortibus fieri consueuerūt. Hōz Aeneas inuentor fuit Hiero. in Diere. p̄phētā lib. iii. Vos est in gē tibus ferre cibos et preparare cōuiuia: quod a grecis et a nostris vulgo appellat parentalia: eo qd̄ parenti bus iam defunctis ista celebrabant. Tel dicta sunt parentalia q̄ ita parerent mortuis qui ita viuētes iusserant facere vel qd̄ filij parentibus hoc p̄starent.

Parco es. parui paritum. Unde pariturus significat video: et appareo: vt aliqui putant deductū: qm̄ par tus postq̄ extra vterū est videt. Virg. Cui pecudū fibre celi sydera parent. i. a quo fibre et sidera censū tur. Unde et composita a parco: vt Apparet rari nan tes in gurgite vasto. Compareo cozā aliquo parco: vt puer non cōparet et ego quo ibo? Nil pareo a con spectu recedo. Transpareo per aliquod corpus luci dum video. Interdum parere est obedire. Virg. Daret amor dicitis care genitricis. Iulii. lib. i. Est patienter vni viro nedum femine parituris. Et ha bet penultimā productā.

Paro as. acquiro. Et sicut emo capi pōt licet in eo pre cium expressum non inueniat ita apertum vt in eius cōposito cōparo: sed q̄si precia. Teren. in eu. Cupio aliquot parere amicos beneficio meo. Cur. Quid tū bi diuitis opus est que te esurire cogunt: p̄mus oim̄ fatietate parali famē: vt quo plura haberes acius q̄ si nō haberes cuperes. Quis cōposita sunt apa ro: cōparo: reparo: separo: disparo: qd̄ ē separo: equi paro: propero: et supero: q̄ habent pe. coz.

Parabilis et hoc parabile: quod in promptu est et cito haberi pōt. Sene. Ad manū est et parabile qd̄ fat ē: qui ad naturā viuūt: nunq̄ est paup. Eccl. lib. v. Lus. Diuitias (inquit) nature parabiles esse.

Paro nauis genus: ad cui⁹ similitudinem P̄yoparo dicitur.

Paries etis penultima producta: de priuatis dicitur: vt paries domorū. Durus tam de publicis q̄ de pri uatis dicitur.

Parietina penult. p̄. muri veteres ac semiconsumpti. Plin. Astericū herba est nascens in regulis parietis: nūq̄ folio similis oīmo. Aug. Parietina dicitur q̄s vulgo dicitur uinias: vbi parietes stant sine recto sine habitantibus.

Parietaria: herba a parietibus: in quibus nascitur di cta vulgo vitriolum. Dicitur et perditioni quoniam per dices eas vescantur.

Paros insula est: que a delo. xxx. millib⁹ distat ex qua parius lapis marmoreus. Hanc pmo plateam: postea minoia vocitarunt. In ea est oppidum etiam paros vocitatum. Pharos vero cum b. est alia insula: de qua infra.

Parus lapis candidus: e quo multa signa sunt. Et e in paro insula vna ex cycladib⁹. Virg. Alueas paros. Parium ciuitas asie in regione mysie. Ex qua fuit Meo/ptolemus cognomento Geographus vir memoratu dignus.

Parma breue scutum: quo pedites utebantur: q^o e medio in omnes partes esset par: vt inquit Var. Virg. lib. x. Ense leui nudo parmas inglorius alba. Hoc scutum greci auctore Nli. vocat peltam. Huius diminutiuum est parmula. Roma. Sensi relicta non bene parmula. Parma etiã nomē fuit: a quo vrbis interplacentiam et Cremonã sita parma appellata est. Hec patria fuit Cassi poetę et Sacroby viri ingenio et doctrina presantis.

Parmularius gladiator: qui parmula utebatur. Itęq; fautor: et locator eius generis: porro parmulari etiã thracis siue threces appellabantur. Fest. Threces inquit gladiatores a similitudine parmulari thraciarum vocati.

Parnassus pe. pro. mds in phocye de vt scribit Plinius et Strab. lib. ii. et Herodo. Delas confirmat: qui mons duos vertices habet: quoru vnum Thito: et alteru Nyampeñ. Herodo⁹ in Chiana tradit. Nō autē Cytheronē et beliconē: vt Ser. putauit: seu vt alij volūt cyrbã aut Lyrpbin: seu nylam cū cythero: q^o Lyrberō aut beliconē in Boetia mōtes distūcti sita ita vt belicon. pcul sita parnafo circiter quinde cim passuum milia. Lyrberon vero xxx. Est autē sicut docet Strab. belicon parnafo emulus et altitudine et circuitu. Et musis natalē in nemore belicone scriptores assignat. Lyrba vero et Nyla sunt nomina ciuitatū. Lyrba sub Lyrpbin rupē parnafi in radiēb⁹ mōtis in planicie mare versus locata est. Nyla vero nō in parnafo: sed in selcia arabia sita est: in qua eti bacchus nutrit⁹ esset in eius memoria ipse postea ali. in India condidit. Est igit parnaffus phocydias facer baccho et appollini. Quidā. Separat aoniōs a cecis phocys ab aruis ira ferat. Hor addit. Hōs ibi verticē petis arduus astra duob⁹. Nomine parnaffus: superatq; cacumine nubes. Luca. Carmine parnaffus gemino petit ethera colle. In hoc monte rupes vel maiestate numinis vel situ ipso horrorem visentibus facit: vndiq; fere preceps in formā tēctri: hic est apollinis delphici tēplū: hic fons castali⁹ musis facer. Hic habitauerē pieres pario thracia: vnde pierius mons et pierides muse. Sub parnafo habitauerūt biances populi. Unde aque parnaffis fontes bianctida dicunt⁹. Hic fontes aricam versus Hippocrene et Aganippe. A parnaffus fit parnaff⁹ a. um. Virg. Nec tñ pbebo gaudet parnaffia rupes

Parricida penult. producta a pari vel a patre deduci potest. Si a pari r. euphonię causa additur. Si a patre t. in r. conuertitur. Ideo per duplex rr. scribitur. Quibusdam tamen a parente compositum videtur et pro parenticida per sincopam comutatione t. in r. Nam paricide dicunt parentū interfectores et patrie proditores: quia patria parens vniuersulq; est. Lege pompeia de parricidis cauet: vt is parricidū teneatur: non solum qui patrem et matrem interfecerit sed qui fratrem/sozōē/patrulem/matrulem/siliū/filiū/nepotē/nurū: aliosq; ppinquos occiderit. Donit et p alio quocunq; qui qualemcumq; hominem occiderit. Cū extat lex Nume pompiliū. Si q; liberū hominē mortū scēs duit: parricida esto. Et sic s pari sit compositū. Hinc parici appellabatur que

stozes qui causa capitaliū rerū querendarum creati solebāt. Sunt tñ qui inter parricidū et patricidū distinguāt: q^o parricidū sit patris interfectio. Unde et matricidū quo mater interficitur: sic patricida et matricida. Patricidium vero cognati: vel ciuis: vel alicuius ali occisio: vel contra patriā machinatio. Lic. lib. ii. offi. Potest etiã dii immortales cuiq; esse vtile sedulimū: et terribilū parricidū patrię: quibus is qui se eo obstrinxerit ab oppzessis ciuibus parens nominet. Plau. tamē parricidā appellat qui patrē interfecerit. Greci patroctonū ατο τρω τολεπω que illic venari cōsueuerant.

Parthenius virginus dicit. Quo nomine dictus est mons archadię: a virginibus que in eo veneri frequēter sacra facere solebant. Est et parthenius fluuius paphlagonum.

Parthenope vna fuit syrenum que pre dolore q^o pretereuntē Ulysem cum socijs cantu non deceperint in mare se hęcitarūt: vna hęc in cū delata est lo cum vbi postea condita fuit neapolis pęclara vrbis campanię. Parthenos etiã virgo latine dicitur. Ab hac igitur sirene neapolis ē appellata a vrgine parthenope. Et licet quidam dicāt neapolim dictā q^o augustus eam instaurauerit: tamen legit a Lycophone neapolim ante Augusti tempora qui tempore Ptolemi pbiladelphii claruit: et neapolitanos singulis annis ad tumulū parthenopes faces tulisse. Hanc cumant a parentibus digressi condidisse produnt: qui in eo loco parthenopes corpus in veteri monumento conditū reperissent nomen eius vrbis indidere. Sed postq; loci vbertate atq; amgnitate maiorem in modū frequentari ciuitas cepit veriti ne cumq; desererent diruendi parthenopem consiliū iniuere. Quo facto mor immani pestilentia verari ozaculo moniti sunt vt vrbem restituerent. Itaq; subito instauratā neapolim: hoc est nouā vrbem vocauerē. Hinc parthenopeius a. um.

Parthia regio asyrie: a qua parthi. In lingua scythica exules dicuntur: sicut refert Just. lib. lxi. docens ab exulibus scytharū parthorū imperiū fuisse deductū quorū regna duodeviginti fuisse cętis ē Pl. lib. vi. hęc regio ab ortu habet arios: a meridie carmaniam: ab occalu medosa: a septentrione hyrcanos.

Paria a pari: q^o partes simul iuncte paria: id ē equales sint totū. Vel dicit a pario q^o paria a toto deducta: et quasi paria sit. Potest etiã dici a parum q^o paria sit quid parū respectu totū. Dicunt vero partes: in q^o diuidit totū. Quę tñ partes. p officio poni p̄suetū est. Et dicimus meę partes sunt: et mearū partū est: hoc est meū officium est. Hinc fit compositū experō quod est sine parte.

Particula diminutiū: parua pars: a quo particulare: quod ad partē spectat.

Particulariter et particulatim aduerbia signifi. mēbra: tim et per partes. Lic. lib. ii. ad herē. Si summam nō particulatim narrabimus.

Particulones dicuntur coheredes et qui partem patrię monij sumunt.

Partim aduerbiū signifi cat quādoq; ex parte: vt partim subditur crimen: partim cōfessus est. Aliquādo idem est q^o pars: vt partim hominū venerunt: id ē pars hominū venit.

Particeps qui partē capit. Dicimusq; particeps sum laborū tuoz: et particeps sum tibi in laborib⁹. Curtius. Quis fuisse illi in periculis particeps.

Participo as. partem tribuo. Diero. Tunc erit eius fructus cum ei Christus dominus glorię regna participauerit.

Participiū para orationis dicitur q^o partē capiat nos partēq; verbi. Participia iuncta cū verbis inānitē

feruant vim participiorū. hinc participialia nomina
 dicta sunt gerū diua: q̄ licet non sint participia: simi-
 lia tamē participiis sunt. Nā z casus z genera z tpa
 z significatiōes habent more participiorū: et post se
 casus regunt non ante: Quis legatur In cōuertendo
 dñs captiuitatē syon. i. dum cōuerteret dñs: vel con-
 uertente dño captiuitatē: sed nō est viurpanda talis
 locutio. Differūt autē gerū diua a participiis: q̄ ipsa
 rei administrationē significāt sine tēpore: vt tenet me
 occupatio iurisdicēdi gerundiuū est: nec tēpus signi-
 ficat futurū: sed rei administrationē in iure dicendo.
 Illa vero tempus sine rei administratione: vt tenet
 me cura dotis numerāde: participiū est futuri signi-
 ficatū sine rei administratione. Preterea gerundiuū
 duplicē significatiōē habet: participia vnam tantū.
 Sed sciendū q̄ gerū diua q̄ sociata sunt substantiuū
 passiue accipiunt: distincta vero modo actiue modo
 passiue: sed passiue cū siue p̄positione et sine genere
 in ablatiuo z quasi absolute ponunt. Quintili. Sed
 memoria excolendo: sicut omnia alia auget. i. dū exco-
 lit. Arg. Alitur vitiū crescitq̄ regendo. Idē. De
 greccitq̄ in edēdo. Et vitq̄ videndo femina: hoc est
 cū tegitur vitiū: cū curatur eger: cum videt femina.
 Sal. cū actō mediante ad. Pauca supra repetā quo
 ad cognoscendum omnia illustra magis magisq̄ in
 aperto sint. i. vt cognoscant: iungunt z gerū diua cū
 plurali numero singulari voce. Plini. Cum illozum
 videndi gratia me in forum cōtulisse: aliq̄n parti-
 piū sumit p̄o participatiōe. Hier. in expo. can. Con-
 sidera ne forte possit z illud corpus quod assumpsit
 Iesus cōmune ei cum sponsa cubile noiarī: quoniam
 quidē videt per ipsum ecclesia Christo esse sociata: z
 participiū vbi dei capere potuisse: p̄m q̄ mediator
 dei z hominū dicitur. Sic etiā soler dicit caudā esse
 femine participia: quo significatur fugiendum esse
 femine confortium.

Partio: partitio z partio partis: partiuū partitū: futu-
 ro partū z partitio: partiar z partitio. Plau. in ast.
 Hanc quam nactus sum pedam cum illis partiam.
 Hiero. in ps. Et abo: et partitio: sciam. Est autem
 partiri partes facere z quasi distribuere. Arg. So-
 cios partit in omnes. Sal. Provincias inter se par-
 tuerant. Ab his sunt cōposita: Impertio actiuum:
 Impertio: tam passiuum q̄ deponēs a. in e. mutata
 sicut fit in expers. Et significat impendere vel par-
 tem dare z participem facere. Licet. Quic rei aliquid
 tēpore impertias. Ambrosi. Postea q̄ apostoli ad
 euangelicandā regnum dei sunt destinati gratie cele-
 stis impertitur alimentum. Idem. Utinā dñe Iesu
 velis meū istos nō ieiunos dimittere: sed impertit
 ab te epulis reficias eos: vt possint tuis alimentis
 fortiores infirmitatē ieiunij nō timere. Et. Atq̄ etiā
 viro forti college meo laus impitit. Dicimus autē
 impertio nemini laudē mei laboris: sicut fit in dono. Terē. Plu-
 rima salute parmenonē suū impertit gnato. Disper-
 tio vel dispertio: varie partio. Plau. in aul. Verde
 iniuria dispertuisti. Pinguis isti agnū hnt. Moni.
 Et pariter dispertiant bona patris. Bipertio: tri-
 pertio: quadripertio: quinq̄spertio: a quib⁹ biper-
 titā / tripertita: et hmoi.

Partiarius colonus: siue alius quis cui quō aliqd̄ cōe
 habem⁹ et partimur. Caro. Vineā curandā partia-
 rius bene curet: fundū arbutū agrū frumctariū par-
 tario: feniū pabulū qd̄ bobus satis fiet: que illic sciat
 cetera omnia. p̄ indiuiso. Idē. Calcē partiario coque-
 da: n̄ qui dant calcariū p̄ficiat z coquit.

Parulis idis: tuberculū iuxta dētes in gingiuis nascēs.
Parū: aduerbiū significat modicū: a quo paulum pau-
 tulum: paucillū: et paucillulū diminutiua.

Parum: per paruo tempore quasi perparū: hoc est val-
 de parum: sed p̄poptere. Plaur. Expecta hic parū/
 per. Interdum sc̄at paulatim. Arg. Pulsulq̄ pa-
 rumper corde dolo.

Paruus: a. um. quod non est magnū. Cui⁹ diminutiū
 est paruulus. Hinc etiā paucus: a quo diminutiua
 pauculus et paucillus.

Pasceolus: vt inquit Bar. sacculus est ex aluta factus.
 Plau. in ru. Preterea centum denaria phylippea in
 pasceolo forium.

Pascha: e. et pascha atis. Auso. Mos etenim primis
 sanctū post pascha dieb⁹. Quod plane nomē hebreeū
 esse: ac transitū signare docet. Hier. sic inquit. Pa-
 scha z hebraice dicit phasē non a passione: vt pleriq̄
 arbitrant: sed a transitu notatur eo q̄ exterminatoz
 videns sanguinē in foribus Israelitarū pertrāsierit
 nec percussit eos. Aug. Adiligētiōib⁹ et a docti-
 oribus inuentū est: q̄ pascha hebreeū verbū est z non
 interpretat passionē: sed transitū. Per passionē em̄
 christus trāsiiit a morte ad vitā: et fecit nobis viam
 credentibus in resurrectione eius: vt transiamus et
 nos de morte ad vitā. Sic em̄ ipse domin⁹ ait. Qui
 credit in me trāsit a morte ad vitā.

Paschalis: z hoc paschale quod ad pascha pertinet: vt
 paschalis dies: et paschale sacramentū. Paschales
 vero oues: quasi pascales dicunt.

Pasco: is. paui pastum. i. comedo: et quādoq̄ absolute
 ponitur. Arg. Pasceōtes seruabit Tyrus hedos.
 Quisq̄ construit cū actō. vt floz depasta salicit. In
 hac significatiōe etiā sumit pasco: deponēs. Arg.
 Pascent vero syluas: et summa lycet. Horrentesq̄
 rubos z amātes ardua dumos. Dicimus etiā pas-
 sco: equū p̄ herbā z letera pascentur viri⁹. ar-
 mēta p̄ herbas: equus pascitur herba: vt Sylua pa-
 stus arundinea. Equus pascitur in viridi pabulo: vt
 Pascat in magna sylua formosa iuuenca. Equus pa-
 scitur diē z nocte: vt Sepe diē nocteq̄ z totū ex ordi-
 ne mensē pascitur. Interdū pascere est cibū alteri
 prebere: et quasi cibo saginare. Et sic dicimus Her-
 ba pascit equum: et pasco equum herba. Arg. Ge-
 loces sparte catulos acréq̄ molossū Pasce sero pin-
 gui. Unde per translationē pascere ponitur p̄o de-
 lectare. Idem. Atq̄ animū pictura pascat inani. Et
 pascere oculos est visu alicuius rei grate eos oble-
 ctare. Interdū p̄o fouere / alere. Idē. Quale in seip-
 sū amittit magna campum. Pascentem niueos herboso
 lumine cygnos. Interdū p̄o augeri et crescere: vt
 Et sacrum tibi pascere crinem. Qui⁹ cōposita sunt
 cōpasco / depasco / pascendo absumo. Et depasco dē-
 citur agrū bos: qui cibum ex agro sumpsit. Hiero. in
 eyo. Si dimiserit iumentū suū vt depascatur aliena
 restituet. Sic depasco ager passiuē: hoc est pascen-
 do cōsumptus. Depasco diuidi et proprie pecus a
 pastioe deduco. Erpascio / depasco / perpasco. i. totū
 pasco: sario Impasco: deponēs intus pasco. Colli-
 ū. Neq̄ suem velimus impasce prātū: quoniam rostro
 suffodiat z cespites excidet.

Pascio: as. penul. cor. frequentatiua a pasco. Bar.
 Huc feras que in syluestribus locis pascant cicu-
 res que cultis.

Pascuū: a quo plurale pascuā: in quib⁹ pecudes pascu-
 tur: siue ager pascuus sit: siue pratum: siue mōs aut
 collis. Col. li. viii. In eo rure q̄ pascuo caret p̄tineri
 potest eriguo z quicūq̄ pabulo cōtenuus. Pascuā
 censuris tabulis dicebant omnia et quib⁹ populus
 redditus haberet: quia diu hoc vectigal fuerat.

Pasqua: e. idem qd̄ pascuum. Hiero. in eia. Et erit in
 pascuā bouis: et in conculcatione pecoris. Et in ps.
 Oves pascuē eius.

Pascuus: a. um. Unde Paul. syluam pascuā appellat

que pascuus pecudā destinata est.
 Pascales oues et galline dicunt que passim pascutur a pasco siue a pascuus qñ pascales. Luc. Pascale pe core ac mōtano hirc arq̄ soloco. Dic. li. j. Re. Du lier illa habebat vitulū pascale in domo: et occidit eū
 Passus a. um. participiū qui cibū sumpser: passus us. cibū siue cibationem significat. Bel. Alia luce orta auis in passū pfecta est.
 Passio idem quod passus: huius hoc magis ad bruto/ rā alimenta pinere videat. Col. lib. j. Porcularionis vero et subulci diuersa professio: diuerse passiones. Unde etiā Garronis index de villancis passioibus ad bruta pertinentibus.
 Passor: qui curā hz pascedū: vt est apud Eū. Passores erāt in eadē regione custodientes vigilias gregis.
 Passoralis et hoc passioale quod est passiois: vt quod ad passioē pertinet: vt passioalis cura: passioale offi cium. Bar. Tertio gradu a vita passioali ad agricul turam descendendum.
 Passiozus a. um. qd̄ ad passioē pertinet. Bar. lib. ij. de re rus. In ea q̄ tria here dixisti mihi de passioia re.
 Passiozus a. um. idem quod passiozus. Idē lib. j. Cū homines passioitū vitam agerent: neq̄ scirent etiā arare terram.
 Passillus diminutiū videt a passa: huius fiat mutatio generis. Quidā a passu deriuat: vbi r̄ genus seruat. Festus a pane. Est aut̄ forma panis parui. Liza. in ler. Passillos ruppillius olēt gorgoni. Hircū. Et pa/ sillū sunt qui illiunt: Et idē in dictione emplastrum.
 Passillū neutri generis: sicut docet festus fuit genus sibi rotundi quo vtebant in sacris.
 Passinaca genus radices virtutē calide. Dacer. Et pa/ sinace virtus in feminē olēt. Itē passinaca genus piscis: de quo Pl.
 Passinā penul. cor. est: vt Colu. lib. iij. refert ferramē/ eū bifurcū quo semina pagunt. Palladius aliter ac/ cipit cū ait: Passinū fieri nūc tempus est. Mensura passinū hęc est in tabula quadrata iugerati: vt ceteri octogeni pedes per singula latera dirigant.
 Passinare est agrū fodere. Col. lib. iij. Tūm in terram bene passinā r̄ stercozatā rectū samentū desigito. Quis compositū est Repastino as. repastinari di/ cebant veteres vineas: que refodiebant. Hęc em̄ p/ pua appellatio restitibilis vinei erat nūc antiquitatē impudens consuetudo quicqd̄ emoti soli vineis spā/ ratur repastinatū vocat. Cū quidā repastinari agrū dicunt: cuius natura fodiēdo mutat. Pl. li. xij. Dre cipuus fit caulis sapore ac magnitudine simi omniū si in repastinato seras. Hinc repastinatio. p̄ reuoca/ tione quādoq̄ capitur. Cū per translationē dicitur sibi repastinationi.
 Passinatus us. ipsa passinatio. Colu. lib. iij. Neq̄ em̄ parū refert suspensissimū esse passinatum. Et si fieri possit vestigio quodq̄ inuolatū.
 Passio: a idis. instrumentū ferreū siue ligneum quod ad cobibendā equorū tenaciam naribus vel moriui imponitur. Lucil. Passiomides hinc de naribus in/ gentes pendit.
 Passer auis a patiēdo: eo q̄ moribū caducū patiantur passerēs. Quo etiā noie significant omnes aues. Cū Cice. dixit omnibus passerib⁹ instā a natura volup/ tam: de omnibus auib⁹ intellexit. Hodieq̄ aues ipas in cōe passerēs vocant hispaniarū vernaculi. Et pas/ ser nomē piscis: r̄ nomē loci. Bar. Mō mollis sinu/ eia feruidiq̄ fluctus passeris aut superbus anpur. A passer fit diminutiū passerculus.
 Passer solitariū auis aliquanto grandior passere: ac subuigior solus per domozū culmina incedēs cātu/ strauis. Passer marinus altera auis.
 Passio: gurbatio: affectus: r̄ affectio: grece pathos dr̄.

Anoeroticis sō auctozib⁹ ecclesiasticis passio vsur/ pas pro animi vel corporis morbo. Sunt autē quat/ tuoz p̄cipue passioēs: duę a bonis: gaudere. Iet cupe/ re: seu sperare. Leticia de p̄senti ē. Spes de futuro/ bono. Duę a malis dolere r̄ timere. Dolor de p̄senti/ Timor de futuro malo.
 Passiozus a. um. quod passioē denotat: vnde passioe/ qualitates dicte sunt nō q̄ patiānt aliqd̄: sed q̄ faciūt passioē. Bel nāq̄ vt dulce sit: non a dulcedine ali/ quid passum est: sed dulce gustantib⁹ efficit passioē. Passioe autē qualitates rectius dicunt albedo r̄ ni/ gredo: et eorū media. i. rubor r̄ palloz. Hęc em̄ non nisi vel animę: vel corporis passione nascunt: vt em̄ nigrescat aliquis corporis passione vt rubescat vel pal/ lescat anime efficiē: que cū turpitudinis verecundiā ferre nequirit: qñ ad obtentū sui sanguinis copiam in exteriores partes corporis fundit eoz sit: vt pu/ doze nimio rubescam⁹. Palloz q̄q̄ simili aię passioē cōstitit cū p̄culla metu nimio ad cordis vteriora cō/ fugit eāq̄ sanguis inseq̄: adeo vt desertū sanguine: qd̄ est in p̄spectu corp⁹ albescat. Hęc igit̄ qualitates si in corpore p̄seuerent: q̄ p̄m eas q̄les dicimur: ipse q̄q̄ qualitates passioe censent. Si vero ad breue tē/ pus exiterint ita vt cito discedant: passiones eas po/ tius noiamus. Et q̄q̄ inter passioes q̄litate: et passio/ ones ista dicitur: q̄ passioes ad tēpus exorte: facile cōmutant: passioe vero qualitates p̄m quas q̄ales dicimur perpetuo p̄seuerant.
 Passus a. um. a patio: idē quod perpessus. Cūq̄. D passū grauiora. Cū vna passa q̄ in sicando passa est solē. Pl. Quin r̄ a patiecia nomē acinis dat passise binc r̄ vino nomē datū qd̄ passum vocat.
 Passus a. um. a pateo idem est quod patiens extensus. Plaur. In portū vento scdo velo passo puenit: id ē ocyllimo cursu. Passa vela dicimus expassa distenta explicata vento tumentia ac plena.
 Passus a. um. a pando idem est quod deductus: porre/ ctus: dispersus. Terē. in phoz. Capillus passus nu/ dus pes: qd̄ r̄ expassum aliqñ dicimus: r̄ mutationē a in e. dispersum. Plau. in mi. Dispellis manib⁹. Te/ teres em̄ passum dixit nō passum et expassum non expassum Bellius Seruilius testant. Dicit em̄ Ser. Ideo autē pandoz non facit passum: quia plerumq̄ quod in prima verbi positione inuenitur in p̄teriti participio nō est: vt tundo rufus. Et licet alia eupho/ nie causa varientur vel in generibus vel in numeris: nactus tū r̄ passus n̄ penitus nunq̄ patiunt. Passia manibus dicimus: quod est deductis atq̄ distentis. Tertul. Tamē oppansum velum dixit: pro oppasso et extento. Idem. Expansos inquit vngulē fodiant: cruces suspendant.
 Passus ius. spaciū qd̄ patet in spatio pedū: quia patēs apertūq̄ est: vel q̄ sic pedes patefcunt. A pateo em̄ passum lupinū est cū vero nō est passum clausum dr̄. Et ob hoc claudere ē de illo spatio intercepto dimi/ nuere: et minozē passum facere.
 Passum genus liquoris: quod ex vna passa cogitur. Fit ex vna quā greci stichā: nostri apianā vocāt: vuis in vite diuti⁹ sole adultis: aut feruente oleo: donec pau/ lo amplius dimidiū p̄odus sup sit fusatq̄ lenit vvas exp̄imūt: et colligūt. Qui autē volūt scd̄darū pas/ sum facere adūcūt vinacis tū aq̄ puteolanz: quā tū ex prima pressura passi supit. De frutū vero vinū est multo vsq̄ ad dimidiā partē decocto.
 Passim aduerbiū a passu significat passu distante spar/ sim vt nō vbiq̄: cū vbiq̄ sit sine interuallo: vt herba ē in prato vbiq̄: grex sō passim pascit: q̄ aliquid in/ terualli est: inter pecudē. Et fundunt q̄nq̄. Donit interdū p̄ vndiq̄. Lact. Cōstituit asyria: eo passim cō/ fugerūt ex sinuibus locis. Interdū p̄ libet. Cūq̄.

Passim in litore sicco corpora curamus. i. ut quisque vite sue indifferenter. **H**iero. Sola scripturarum ars est qua sibi passim omnia vendicant. Aliqua p. vbiq. **L**act. Credit ei passim tanquam cognite veritati.

Pastophorum pastophorum domus. Pastophori autem sacerdotes dicitur a polo pallio ut quidam aiunt ferendo: quidam accipiat pro thalamo nuptiali. Unde et venus appellata est pastophoros: quod thalamum nuptiale curat et administrat. Nam παστος thalamus nuptialis dicitur: qui alio nomine παστος dicitur: cuius habitus in quo habitat prepositus templi.

Pasiphae dicitur tetrasyllaba: hec fuit filia solis: et vxor minoris regis crete: quae in fabulis ferunt ex tauro genuisse minoraurum qui partim hominis effigiem habebat: partim tauri. **P**roper. Tobiscum europe nec proba pasiphae.

Pasithea vna ex tribus gratijs: quas alij Euphrosynen vocant.

Patagia fluminis scilicet ποταμοῦ παταγίου: id est a fontu. Nam per saxa fluens clamare videtur. **L**au. Et saxa rotant patagia.

Patagium aurea chlamys que pectus tunicis supindui solet: et qui ita induti sunt: patagiati dicuntur. Et patagiati quod huiusmodi vestes ostendit. **A**pul. **T**heres. n. crines leuiter emisos: et ceruice dependulos: ac deinde p. colla dispositos: sensimque sinuato patagio residentes paulisper ad finem coglobatos in summum verticem nodus astrinxerat. **D**atagium morbi genus.

Patara p. cor. vbi lycie vbi apollo dabat responsa. **D**icta a pataro apollinis filio: vel ab alio pataro lapeonis filio. **H**inc patareus a. um. **S**ta. lib. j. th. **D**ebe parces seu telycie patarea nuosis. **E**xercet dumerat tugis. **S**urd. **P**ataraeque regia seruit.

Patavium: vbi quae Antenor condidit: quae et padua. **V**ide in dictione padua.

Pateo es. passus. **P**atere est aperit esse. **P**lau. **I**ngredere tu fores iam diu parent. **H**inc patens et patulus qui inter se differunt: quod patens sit quod ad rursus patet. **V**irg. **E**t portas iubet esse patentes. **P**atulus quod semper patet ut arbor. **I**de. **T**iryre tu patule recubans sub regimine fagi. **H**inc **P**lau. **B**ouem patulam appellat: cuius cornua diuersa sunt: ac late parent.

Patulus a. um. p. e. co. de quo modo in pateo.

Patesco is. aperio: patens fio. **Q**ui tam pro primitiuo ponitur. **S**al. **H**inc late patescitibus campis exercitum tuto emittit.

Patefacio is. patenti facio. **H**iero. **S**ic ardens patefecit ingressum. **H**inc patefio. **T**eren. in phor. **E**go nullo remedio possum me euoluere his turbis: quoniam si hoc celet in metu sin patefit in probio stent.

Patulico as. p. e. co. aperio: patulus fio. **P**li. **P**atulicantibus quinquagenis quinque barbibus coronat.

Patibulum modo seram lignea qua ostia claudunt significat a pateo: quod hac remota valuae pateant. **C**in. **S**i quis hodie pter hanc posticum nostrum pepulerit patibulo hoc ei caput defringam. **D**odo cruce et sic a patior fieri manifestum est.

Patbe a Cice. dicuntur perturbatioes: sive animi egritudines. **A** **B**ellio affectus vel affectiones. **A** **L**acta. modo vitia: modo affectus. **A** **Q**u. **E**xpressus ea passiones vocari tradit: qualia sunt egritudo: dolor: gaudium: metus: tristitia: cupiditas: ira. **Q**uos animi motus platonici et aristotelici: dicunt etiam insipienter cadere: sed moderatas rationis subiectas. **S**troici vero negant id esse impassibile: et apatibiam impassibilitatem probant. **N**am talem dicunt esse sapientis animi: in qualis est mundus supra lunam. **I**mperturbat: que nulla perturbatio obnubilet: nulla tristitia obturberet aduersus

quos reclinat ipsa natura.

Parthenica oratio dicitur: quae est rhetorica arte scilicet dirigi oportere: aut ad indignationem: aut ad misericordiam.

Pater qui aliquem genuit: quo etiam nomine auti/abaut/ pro auti/traui/tritau: continent. **H**inc patris nostrorum memoria dicitur. i. maior nostrorum. **Q**ui maioris intelligi possunt quicquid erat ante tritauos: sicut minoris qui etiam post trinepotes futuri sunt: patris etiam nomen religiois est. **Q**ui dii omnes patres vocabantur. **S**imiliter pater nomen est reuerentiae. **P**ropter quod **R**omulus centum senatores quos ad reipublicam curam elegerat: sive quia is numerus satis erat: sive quod soli centum erant qui ad id idonei essent patres ab honore vocantur: sive ab gratia vel cura similitudine.

Paterfamilias dicitur: qui primus est imperii in familia sive qui potestatis sive est: sive pater sive impuber.

Pater parratus: vide in dictione patro as.

Patres conscripti qui in senatu patribus erant scriptis annotati.

Patricij senatorum progenies. **L**iu. lib. j. **R**omulus centum creat senatores qui patres ab honore: patricij quoque progenies eorum appellati. **I**de li. x. **E**n vno sancto auditus patricios primo esse sacros non de celo demissos: sed qui patre citere auumque possent. **L**inius ait patricios appellari ingenios. **Q**ui plebei patricijs opponunt. **N**on enim senatores omnes erant patricij. **L**actius. **H**ic diebus in numerum patriciorum affuit **C**esar verulianus quosque ex senatu: aut quibus clari parentes fuerant. **H**inc patriciatu us. pro ipsa dignitate. **S**ue. in **A**ug. **A** **T**arquinio pulco rege inter reges allecta in senatu: morae **S**. **T**ulli. in patricias tractata. **P**ecedente tempore ad plebem se contulit ac rursus magna vi p. diu **I**ulium in patriciatu redijt.

Patricius vicus romae dicitur: est quod ibi patricij habitauerunt: **S**ubente. **S**er. **T**ullio ut si quid aduersus ipsam molirentur ex locis superbiorum optimi possent.

Patritus a. um. p. e. pro. quod est patris: sicut auitus a. um. quod est auis. **S**unt enim tanquam possessiua. **L**ic. lib. j. **U**l. **P**atritia et auita ut ait **T**eophrastus philosophiam.

Patrimus p. e. pro. qui patre ad huc viuente habet. **P**ater patrimus qui ipse pater sit ad huc viuente habet patrem in potestato tamen iure pater patrimus accipit pro eo qui vulgo compater dicitur.

Patrimus a. um. quod est patris: sicut matrimus a. um. quod est matris.

Paternus a. um. quod est patris. **T**eren. in adel. **P**olbaud paternum istuc oedisti.

Patro as. proprie significat liberis opera dō. **Q**uint. tamē dicit patrare apud antiquos sancte et honeste dicebat. **P**erinde consuetudine in vitium lapsus est **P**ro. **Q**ui irrideri solent esse **S**alustium **Q**uis immerito: quod patrare bellum dixerit: tanquam patro rem turpe dicitur significet. **E**t quibus verbis colligit pulcos patrare posuisse. **P**erficere: non solum cum opera liberis dare sed etiam cum aliud quippiam iam inceptum ad finem perducere. **U**nde et patres patrati dicebant: quod ad patratum hoc est peragendum iuramentum: vbi de fœderibus conuenerat mitterentur. **M**urar. in proble. **F**ocialibus sacerdotibus qui fœderibus faciendis prestant: pater patratus fœst. **U**nde dicitur quod ipse pater patre haberet: sicque filius paterer: et patre possideret. **H**uiusmodi composita sunt **I**mpetro quod est obtinere et quasi id quod cupio facio. **P**erpetro quod est perficere. **P**roperro modo aliquid perfici. **A**ccius. **A**ge dō pro petra quod cepisti fieri. **E**t habent penul. co.

Patrico as. vel patrisso as. paternos mores imitator. **T**eren. in adel. **L**audo o christippo patricas abite virum iudico.

Patria vbi sive oppidum vnde orti sumus: quod patria communio omnium patris sit. **A**liqui et. puncia ipsa ex qua

ost fumus patria vocat. Sed impropiet. An Sal. hispania sibi antiquam patriam dixit. Aristophanes που λεογαθορ εκει πατριος εστι id est vbi bonu ibi patria est. genobius aut πασα γη πατριος εστι το το μερος εστι χρησ μουου αφειλερ οθεος μελεωτω πελασγω περι ρικηστωσ μαριε νεω μερω.

Patrius a. um. qd est patrie: vt mos patri. Licet. in Ca. to. Vigeat in ea domo mos patrius: et vigeat in eo animus patrie et disciplina. Aliquid dicitur qd est patrie. Virg. lib. iij. Patrio mucrone relicto.

Patrianus a. um. quod est patrie. Licet. thermo. Et ob tinear id iuris in agris: quod est patriana ciuitas de creuit et dedit.

Patricida pen. pro. qui patrem interficit. At patricida dicitur vel cognatus vel ciuis aliquis vel alius interficit: vel aduersus patriam machinatus est: de quo supra.

Patrius frater patrie. Quod si patrie loco sit patruus magnus frater aut. Patrius maximus frater proauit et abauit: qui et ppatrius et abppatrius dicitur.

Patruelis a patruo. Sunt enim patruelis patruorum filij quoniam pater alteri est: alteri est Romanus. Antioche patrieles nuncupantur ex duobus et ipse fratribus genitricibus: iurisconsultus. Nam fororum duorum aut plurium filij inter se sobrii dicuntur quasi fororum.

Patriarcha patrum princeps: hoc est pontificum primus. Hi quatuor principes fuerunt. Romanus Antiocheus Alexandrinus Hierosolymitanus. Postea translati byzantium imperij sede additus est et Constanti nopolitanus.

Patrimonius bona paterna: hoc est hereditas a patre relicta. Patrimonium quo sancti petri est regio thulcie. Vbi soana oppidum sancta fiora aqua penes gripe sancti laurentius balnea martha castrum ciuitas tusculanella. Mons flaconus balneum regium vrbis vetus. Ostia ciuitas castellana olim veientana vrbis: castri noui nepe viterbium surium roncionum et alia multa.

Patronymicus quod sub patris nomine significat filium: vt patridemides. Hecot: piam filius. Compositum nomen ex patre et onomastico in y vertitur.

Patronus qui aliquis in periculo defendit. Pedianus: Si orator dicit aduocat si ius suggerit aut scientiam suam commodat amico aut peccator si negotium suscipit aut cognitor si hinc causa nouit: et sic uelut ut suam.

Patrocinio pe. cor. significat tam verbo quam facto imbecillio est: ptego: Lactantius. li. v. Qui licet sapiens fuerit patrocinarum tamen vere iusticie nullo modo poterat qui caput ipsum fontem iusticie non tenebat. Hinc patrocinium ipsa pteccio. Gal. Lucus patrocinio ciuitas plurimum vrbatur. Festus: Patrocinia appellari cepta sunt cum plebs est distributa inter patres: vt eorum opibus tuta esset.

Patra pe. cor. poculi generis: latet ac patris. Virg. Spumantem patram ac pleno se poluit auro.

Patragarum ciuitas in attica regione: quam paufamas aro en dicit prius solita affirmat: mox a patreo in quibus ampliatas nomen accepisse quod nunc habet. Huius meminit Plinius. lib. iij. Quod. lib. vj. Desiceneq serap patreque humilesq cleone.

Patina pe. cor. vasis genus quo dapes elire et iurulentum in mensam ferunt. Terentius. Jam dudum animus est in patinis. Hinc patinarius a. um. quod est in patina conditum. Plautus. Vel patinari vel assum verses quo pacto lubet. Dicitur patina ab eo quod parat.

Patella a parulo: vel παλλα. fingo: vel ab παλλω: que est latitudo vas latum est condendis obsoniis aptum. Lang seu parapsis. Horatius in episto. Nec modica cenare times olus omne patella. potest tamen esse diminitutum a patina: quam nonnulli volunt esse sarraginem. Sed Iuuuenius. ouerfa ostendit: cum inquit: Arceoli peluceo sarrago patelle.

Patio eris. passum verbum commune: significat sustinere: tolero: equo animo fero. Dicimus enim: Patior te: tolero te et patior abs te: tolero abs te et patior abs te multa incommoda. Composita huius verbi sunt: Compositio: quod est misereor: et compositio cum datio. Perpetio: vehementer patior. Hiero. ad Alga. Intra bella perpetitur.

Patientia est honestatis aut utilitatis causa rerum arduarum ac difficilium voluntaria ac diuturna perperatio.

Parbicus pe. cor. a greco παρχω asp iratione detraha significat eum qui se iniri turpi libidine patitur. Antioche parbici pueri. i. passui: parice puella. Iuue. Ille tenet speculum parbici gestamen orbis. Drauc. do quod non propria libidine: sed alteri alteri inuita faciendo dicitur: quemadmodum a patiendo parbicus. Drauc. quippe facio significat. Qui autem draucis subigi delectantur: seque eis sponte prostituant cyncedi dicunt.

Parthos insula in mari egeo sic sicut Plinius scribit lib. 2. iij. patet circuitu. xxx. milibus passuum: in qua Iohannes apostolus exul apocalypsim scripsit.

Paucus a. um. contrarium est multo: ab eo fit dimi. Pauculus. Aug. lib. j. acad. Pauculus diebus transactis postea in agro viuere cepimus: cum eo volui tentare propterea quid possent: A paucus fit paucitas.

Paup generis ceteris: vel per aliquos dies a paruo lares vel ut inquit Gellius a parua pecunia: apud veteres etiam paupera. Plautus. Paupera hec res est. Hinc filius diminutiuum pauperculus et pauperula.

Paupertas. Car. li. j. de lin. la. Pecunia que erat parua ab ea paupertas dicta est. Paupertate quidam ab egestate ita distinguunt: vt egestas sit quoniam ad victum necessaria defunt. Paupertas quoniam licet non sint opes: tamen necessaria suppetunt.

Pauperes ipsa paupertas. Horatius. Impiger extremos currit mercator ad Indos. Per mare pauperie fugiens per saxa per ignes.

Pauperinus pe. pdu. idem quod paup. Car. Quod si paupertas sint elegatia ac cum castimonia. Sidonius. Quin potius pauperum flagitate castilene culmum inurimur.

Paupero as. pauper factio. Aug. super psal. Veros pauperes dicit: falsos pauperes dicitur. Plautus in mil. Que improba est metus pro vitio dicitur sitio pauperat. Hinc depaupo. Car. Duulque domum depauperaret sumptu suo.

Paueo es. pau. timeo. Hiero. ad Helio. Tunc ad vocem tube pauebit terra cum populis. Hinc paueo timidus fio: a quibus expaueo et expauesco. Aug. Sed ne repentini cuius expauesceret et lupum.

Pauo as. pe. cor. frequenter utitur: significat valde timeo siue valde frigeo. Terentius in bec. Troici philomela pauitate nescio quid dixerunt. i. laborare ex frigore: vt exponit Serenus. Nam est reciproca translatio: et timor pro frigore: et frigus pro timore ponit. Virg. Ex templo enee tolluntur frigore membra.

Pauor vt ait Luce. lib. iij. tuf. est loco mouens mentes. Et quo illud Plinius. Tunc pauor sapientiam omnem mihi expelleret ex animo.

Pavidus qui semper timet: pauens qui ad tempus vel ex causa timet.

Pauo onis et pauo pauis multiplicis coloris. Lel. Pauus est samo pstratio est. Tradit hanc autem non gloriosam solam sed malivolam. Laudata expatit coloris aduerso marie sole. Finis sui reorbet inuidie hominum utilitati: cuius caro diuissime incorrupta seruat.

Pauo is. pauui. verbum antiquum. i. fero: curio: timido. Superius est a grecis: qui παυει dicunt pertere. Lel. de diu. Et cum quod pascit necesse est aliquid ex ore cadere et terra pauire terripudium primo postea tripudium dicitur est. Hinc pauor quoniam timor cor pulsat et pauis olivae species. Lel. Omne porro bicussim in rotundo

et medio ad extremū solida terra pauita: marie si est argillosa ne estu grimsosa in rimis eius grana oblite/ scant. Hinc depuuit is et opauit is. Lucil. Palmisq; misella depuuit me. i. verberauit. An oppuuita ver/ bera dicitur. Asra. Oppuuis pueri coercent.

Pauimentū dicitur ipm domus solidamentū siue incru/ statio quā gradiēdo calcamus a pauiedo /tundendo siue feriēdo dicitur: qdum sunt pauimenta plurib; simul diebus feriuntur. i. percutiunt tundunt virgis seu marculis vt solidiora sint: nec rimas faciant. Ju/ ue. Terre pauimentū et nitidas ostēde colūnas. La/ to Pauimenta ad hunc modū factio. De testa arida pauimentū struito. vbi structum est pauito fricatoq; oleo vt pauimentū bonū fiet. Vltia autē pauimen/ torum genera fuerunt apud veteres. Erāt lithostro/ ta parulis coagmēta crustis. Erant subdiala a gre/ cis inuenta que sub dio erant: et in aperta que vbi hy/ emes gelant sunt vtilia. Erant et asarota: de quibus papin. in vltius. Suberantq; nouis asarota figuris. Ali. appellat eularota: quoniam purgamenta ege in pauimenta euerri solent et grece dicitur bene. oxi/ po verro. fuerūt et pauimenta barbarica subtegu/ lanca sculptura et grecanica.

Pauimento as/pauimentū facio seu pauimēto sterno. Unde pauimēta loca dicunt: in quibus strata sunt pauimenta. Ali. li. xviii. Ergo pauimētrādū vbi sa/ ta sit: censent: vt lacryma non absorbeat.

Pauimenticus a. um. qd ex pauimento constat.

Pausa/gen^o oliuē a pauiedo: qd nō nisi pauiedo. i. tun/ dēdo oleū emittit: seu qd anteq; mole subiciat tādif.

Pausa g. requies alicuius rei. Lucil. li. j. Hec vbi dicta dedit/pausam fecit oze loquēdi.

Pauso. as. quiesco. a quo repauso: qd est rursus requie/ capio.

Paulū dimi. a parū: cuius sunt quattuor gradus diu/ nitionis. s. paulū/paululū/paurillū et paurillulū. Ze/ ren. in pbor. Erat ei de ratiōcula iam puidē apud me reliquū paurillulū nūmōz.

Paulus iarina lingua medicus interpretat: greca quie/ tus: vt dicitur est paulus a primo spolio qd contulit ecclēsie a paulo videlicet Sergio proconsule quem apud cyprium conuertit ad fidē.

Paulisper aduerbiū. i. valde paulū tēporis.

Paurillatim/significat a pochero plau. in episto. Lepi/ rur: iam vortum ad illas paurillatim accedere.

Paurillus dimi. a palus pali: vt inquit Palsi. Sed Li/ cero ad Butū vult a papillo palus fieri.

Ante E

Pecto is. perul vel peri vel pectui: peri significat expli/ co et pango capillū. Virg. lib. viii. Pectebatos ferri puroq; in fonte lauabat. Lice. in Latil. Qd propuū est Lanling de eius delectu: imo qd d amplexu ac ei/ sinu quos pero capillo nitidos aut imberbes aut nō barbaros videtis. Trāserit etiā ad alia. Nam et pe/ ctere citbarā dicitur: hoc est percutere et distende/ re pectine chordas. i. pectro. Pectere lanā/pectere veltes dicitur: a quo et veltes ipse pere dicitur. Ali. Distrie liburniq; pilo ppor q; lane peris aliena ve/ stibus: hoc est velibus que terunt. Nam in terendo pectinis motibus veltes ferunt. Idem li. ir. Et ipa/ stupa pectitur ferreis hamis: donec omnis mēbrans de cornicetur. Quis verbi cōposita sunt Depecto/ ppecto/ vltra in longū pecto. Quid. de fas. Ille ma/ nu mulcēs pperā ad pectora barbarū. Repecto/ rur sus pecto. Lau. Sparge dicit meliore coma crinēq; reperi. Vlandius elato surgāt remone iugales.

Pexar^o qd veste pera induit^o est. Var. Pexar^o pulchre/ Pecturus a. um. pe. cor. politus et subactus. Solin. Ce/ rum vbi iam puro discrimine pectia tellus.

Pecten/instrumentū terroū dicitur qd sila in telis figat/ a cuius similitudine et pecten dicitur qui explicat ca/ pillos. Et pecten cratis dentatē genus silis ferreis ad colendā terrā. Item pecten dicitur pubes: hoc elo/ cus vbi pili apud verēda nascūt. Iuue. Inguina tra/ duntur medicis iam pectine nigro. Dicitur pectē: qd vt barba inderōta pectine indiget. Est et citbare in/ strumētū. Virg. li. vj. In pectine pullat eburno. Sic pectines siue pectūculi pices sunt qui se ex aqua ta/ culantur sagitte modo: de quibus Doza. in saty. iiii. Pectenibus parulis lactat se molle tarentū.

Pectino as. pe. cor. Ali. Sunt genera terre quoz vber/ tas pectinari segetē in herba cogat. Unde et pectina tum tectus dicit a sititudine pectinis in duas partes deuersū vt testudinatū in quattuor.

Pectinatim aduerbiū/significat ad pectinis similitudi/ nem factum.

Pect^o anterior pars aialis a gula vsq; ad vētrē hoc ho/ mini tm latū est: reliq; aialibus carinatū dicitur quasi pactus a cōpactis coltis. Est em pectus coltis cōpa/ ctum qd veluti firmamēta pectoris sunt: vel qd pectus sit inter mīmas. Et non modo supiacē corporis: sed cor sub pectore significat. Iuue. Nocte dieq; suū ge/ stare in pectore testem. Hinc expectoro.

Pectusculū diminutiū/parū pectus.

Pectorosus a. um. qd est magni et validi pectoris poe/ ta in Diap. Nemo est feroci pectorosior marie.

Pectoralis et hoc pectoralis quod ad pectus pertinet: vt fascia pectoralis.

Pectorēū/gen^o qdā vehiculū/quo vti galli solebat.

Pecus udis. tā maf. et neu. qd se generis est. Yennius: Pecuū dare viuā marito. Lice. lib. iiii. de rep. Cum adhibeant in pecuda pastores. Declinat etiā hoc pe/ cu. Solin^o d situ Britānię. Ita pabulosa vt pecua nisi interdū a pastu arceat ad periculum agat satietas. Similiter pecus pecuus ouis dē significati est: nā si/ ue pecus udis. siue pec^o ouis. dixeris/significat omne animal qd sub boie impio et pabulo terre pacifit: vt boues/asinū/eqūi/camelū/oues/capre et hmoi. Sic ele/ pbanti. Ali. Qui cum elephanto cōgressus gemino/ lectu pecudē eranimauit. Var. li. ij. de re rus. Qui gre/ gem armentozū emere vult/obseruare debet primū vt sint be pecudes etate potius ad fructus ferēdos integre q; iam experte. Inuenit tñ pec^o ouis. p mul/ titudine pecoz seu pecudū. Virg. Dic mibi damera cuiū pecus/ an Delibeit Idem: Caprigenūq; pec^o nullo custode perberbas. Interdū pro oue. Ali. li. viii. Est in hispania sed maxime corfica non dissimile pecoz/gen^o multitudine capiuo villo q; pecozis vel/